

RÁMCOVÝ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

pro obor vzdělání

68-42-L/51
Bezpečnostní služby

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělání

68-42-L/51

Bezpečnostní služby

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělání

68 – 42 – L/51 Bezpečnostní služby

1	Charakteristika rámcových vzdělávacích programů středního odborného vzdělávání	2
1.1	Funkce rámcových vzdělávacích programů	2
1.2	Pojetí rámcových vzdělávacích programů nástavbového studia	2
1.3	Vymezení pojmů	3
2	Cíle středního odborného vzdělávání	5
3	Kompetence absolventa	7
3.1	Klíčové kompetence	7
3.2	Odborné kompetence	10
4	Uplatnění absolventa	13
5	Organizace vzdělávání	13
6	Kurikulární rámce pro jednotlivé oblasti vzdělávání	14
7	Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání	47
8	Průřezová témata	49
8.1	Člověk v demokratické společnosti	49
8.2	Člověk a životní prostředí	50
8.3	Informační a komunikační technologie	52
9	Zásady tvorby školního vzdělávacího programu (ŠVP)	54
9.1	Obecné zásady tvorby ŠVP	54
9.2	Zásady tvorby ŠVP pro večerní, dálkovou, kombinovanou nebo distanční formu vzdělávání	58
10	Základní podmínky pro uskutečňování vzdělávacího programu	59
11	Specifické podmínky vzdělávání v nástavbovém studiu	61

1 Charakteristika rámcových vzdělávacích programů středního odborného vzdělávání

1.1 Funkce rámcových vzdělávacích programů

Národní program vzdělávání v České republice, tzv. Bílá kniha, a zákon č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) zavádějí do vzdělávací soustavy nový systém vzdělávacích programů. Kurikulární dokumenty jsou tvořeny na dvou úrovních: státní – v podobě Národního programu vzdělávání a rámcových vzdělávacích programů (*RVP*) a školní – v podobě školních vzdělávacích programů (*ŠVP*), podle kterých se uskutečňuje vzdělávání v konkrétní škole. Nový systém tvorby vzdělávacích programů je pouze jedním z článků kurikulární reformy. Dalším je změna vlastního procesu výuky, její modernizace s cílem zlepšit kvalitu vzdělávání a připravenost žáků na život v 21. století.

RVP pro střední odborné vzdělávání jsou:

- státem vydané pedagogické (kurikulární) dokumenty, které vymezují závazné požadavky na vzdělávání v jednotlivých stupních a oborech vzdělání, tzn. zejména výsledky vzdělávání, kterých má žák v závěru vzdělávání dosáhnout, obsah vzdělávání, základní podmínky realizace vzdělávání a pravidla pro tvorbu školních vzdělávacích programů;
- závaznými dokumenty pro všechny školy poskytující střední odborné vzdělávání, které jsou povinny je respektovat a rozpracovat do svých školních vzdělávacích programů;
- veřejně přístupnými dokumenty pro pedagogickou i nepedagogickou veřejnost;
- otevřenými dokumenty, které budou po určitém období platnosti nebo podle potřeby inovovány.

RVP pro střední odborné vzdělávání usilují o:

- vytvoření pluralitního vzdělávacího prostředí a podporu pedagogické samostatnosti škol, a proto vymezují pouze požadované výstupy (výsledky vzdělávání) a nezbytné prostředky pro jejich dosažení, zatímco způsob realizace vymezených požadavků ponechávají na školách;
- lepší uplatnění absolventů středního odborného vzdělávání na trhu práce a jejich připravenost dále se vzdělávat, popřípadě se bezproblémově rekvalifikovat, a vést kvalitní osobní i občanský život.
- zvýšení kvality a účinnosti středního odborného vzdělávání.

1.2 Pojetí rámcových vzdělávacích programů nástavbového studia

- Nástavbové studium je určeno pro absolventy tříletých oborů vzdělání s výučním listem a představuje jednu z forem vzdělávání dospělých. Jeho cílem je rozvinout kompetence žáků, které získali ve tříletých vzdělávacích programech, na úroveň středního vzdělání s maturitní zkouškou a zvýšit jejich odbornou kvalifikaci.
- RVP pro nástavbové studium jsou zpracovány pro obory vzdělání zařazené v nové soustavě oborů vzdělání a **navazují na RVP příslušného(-ých) tříletého oboru vzdělání ukončeného závěrečnou zkouškou s výučním listem**. Návaznost mezi obory nástavbového studia a tříletými obory vzdělání s výučním listem je stanovena v Nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším

odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů. Pro každý obor vzdělání existuje jeden RVP.

- Koncepce vzdělávání v nástavbovém studiu se, tak jako celé střední odborné vzdělávání, opírá o koncept a cíle vzdělávání pro 21. století zformulované komisí UNESCO (tzv. Delorovy cíle); viz kapitola 2¹. Zohledňuje specifika nástavbového studia, tj. návaznost na předchozí vzdělání a věkovou kategorii žáků.
- RVP jsou zpracovány tak, aby zajišťovaly srovnatelnou úroveň poskytovaného vzdělávání všech absolventů a aby zároveň umožňovaly škole reagovat na vzdělávací podmínky v oboru (vazba na profil a odborný obsah předchozího oboru vzdělání, potřeby trhu práce v regionu, požadavky na přípravu k maturitní zkoušce aj.).
- Obsah vzdělávání je zpracován nadpředmětově podle vzdělávacích oblastí. Některé oblasti všeobecného vzdělávání jsou v RVP zařazeny jako povinně volitelné. Slouží k prohloubení všeobecného vzdělávání podle potřeb oboru, resp. jeho odborné složky, a k zajištění přípravy žáků na společnou část maturitní zkoušky.
- Požadavky na odborné vzdělávání a způsobilosti (kompetence) absolventů vycházejí z požadavků trhu práce na výkon středních technicko-hospodářských nebo manažerských funkcí a z potřeb týkajících se řízení malých a středních podniků.
- RVP vymezují také požadavky na rozvoj klíčových kompetencí, neboť na jejich zvládnutí závisí nejen uplatnění se na trhu práce, ale také motivace dospělých k dalšímu vzdělávání. Jejich realizace ve ŠVP předpokládá uplatňování specifických strategií vzdělávání dospělých. Klíčové kompetence jsou pro nástavbové studium formulovány nově a zohledňují specifika nástavbového studia i požadavky na klíčové kompetence vymezené v RVP pro tříleté vzdělávací programy s výučním listem kategorie H
- Do vzdělávání se zařazují také průřezová témata, podobně jako ve tříletých oborech vzdělání. Jsou koncipována tak, aby zohledňovala specifika nástavbového studia, zejména věk a životní zkušenosti žáků.
- Struktura RVP vychází z požadavků vymezených na RVP ve školském zákoně. Je sice obdobná jako v RVP pro jiné obory vzdělání, avšak některé části jsou upraveny s ohledem na potřeby a podmínky nástavbového studia.

1.3 Vymezení pojmů

Vzdělávání je v RVP vymezeno prostřednictvím vzdělávacích cílů, kompetencí a výsledků vzdělávání a k nim se vztahujícího obsahu vzdělávání.

- a) **Cíle vzdělávání** uvedené v RVP vyjadřují společenské požadavky na celkový vzdělanostní a osobnostní rozvoj žáků. Vymezují záměry výuky a její výstupy, výsledky. Zahrnují hodnoty a postoje, produktivní činnosti a praktické dovednosti, poznatky a porozumění. Míra jejich naplnění bude různá jak podle stupně vzdělání, tak podle schopností a dalších předpokladů žáků. Cíle vzdělávání jsou v RVP vyjádřeny na třech úrovních: jako obecné cíle středního vzdělávání (Delorovy cíle), jako kompetence absolventa oboru vzdělání a jako výukové cíle (výsledky vzdělávání) jednotlivých vzdělávacích oblastí (kurikulárních rámců). Obecné cíle vzdělávání jsou vyjádřeny z pozice pedagogických pracovníků a vyjadřují to, k čemu má vzdělávání směřovat, o co mají vyučující svou výukou usilovat. Kompetence absolventa a výukové cíle jsou

¹ *Učení je skryté bohatství*. Zpráva mezinárodní komise UNESCO „Vzdělávání pro 21. století“. Praha, Pedagogická fakulta UK, Ústav výzkumu a rozvoje školství 1997.

vyjádřeny z pozice žáka, uvádějí, jak žák umí na konci výuky získané vědomosti a dovednosti používat.

- b) **Kurikulum:** Pod pojmem kurikulum (ang. curriculum) se rozumí: 1. Vzdělávací program, projekt, plán; 2. Průběh vzdělávání a jeho obsah; 3. Obsah veškeré zkušenosti, kterou žáci získávají ve škole a v činnostech ke škole se vztahujících, její plánování a hodnocení. Pojem nebyl před rokem 1989 v české pedagogice používán. Průcha, J. a kol. *Pedagogický slovník*. Praha, Portál 2003.
- c) **Kurikulární dokumenty** vymezují a popisují program vzdělávání (kurikulum).
- d) **Kurikulární rámce** vymezují v RVP výukové cíle a obsah vzdělávání, resp. učivo všeobecného a odborného vzdělávání pro jednotlivé obory odborného vzdělávání.
- e) **Kompetence:** Pojem, který se nyní uplatňuje v české i zahraniční pedagogice a kurikulárních dokumentech, snaží se postihnout, že cílem vzdělávání není jen osvojení poznatků a dovedností, ale i vytváření způsobilostí potřebných pro život nebo výkon povolání. Chápeme jím ohraničené struktury schopností a znalostí a s nimi související dovednosti, postoje a hodnotové orientace, které jsou předpokladem pro výkon žáka – absolventa ve vymezené činnosti (vyjadřují jeho způsobilost nebo schopnost něco dělat, jednat určitým způsobem). V RVP se kompetence formálně dělí na klíčové a odborné, ve skutečnosti však neexistují odděleně, prolínají se.
- f) **Klíčové kompetence** (K. dovednosti; KK): Soubor požadavků na vzdělání, zahrnující vědomosti, dovednosti, postoje a hodnoty, které jsou důležité pro osobní rozvoj jedince, jeho aktivní zapojení do společnosti a pracovní uplatnění. Jsou univerzálně použitelné v různých situacích. Ve výuce se neváží na konkrétní vyučovací předměty, lze je rozvíjet prostřednictvím všeobecného i odborného vzdělávání, v teoretickém i praktickém vyučování, ale i prostřednictvím různých dalších aktivit doplňujících výuku, kterých se žáci sami aktivně účastní. KK odborného vzdělávání se odvíjejí od Evropského referenčního rámce klíčových kompetencí pro celoživotní vzdělávání a navazují na KK RVP ZV, v nástavbovém studiu na KK vymezené RVP pro tříleté obory vzdělání kategorie H.
- g) **Odborné kompetence** se vztahují k výkonu pracovních činností a vyjadřují profesní profil absolventa oboru vzdělání, jeho způsobilosti pro výkon povolání. Odvíjejí se od kvalifikačních požadavků na výkon konkrétního povolání a charakterizují způsobilost absolventa k pracovní činnosti. Tvoří je soubor odborných vědomostí, dovedností, postojů a hodnot potřebných pro výkon pracovních činností daného povolání nebo skupiny příbuzných povolání.
- h) **Obsah vzdělávání** je v RVP chápán jako prostředek k dosažení požadovaných kompetencí absolventa. Je vymezen formou kurikulárních rámců. Zahrnuje poznatky, dovednosti a hodnoty z různých oblastí vzdělávání (např. komunikativní, osobnostní, společenské, profesní, informativní). V RVP je uveden formou požadovaných (předpokládaných) výsledků vzdělávání a jim odpovídajícího učiva. Obsah vzdělávání je v RVP strukturován nadpředmětově podle vzdělávacích oblastí (např. jazykové vzdělávání, vzdělávání v ICT, společenskovední vzdělávání, ekonomické vzdělávání, odborné vzdělávání) a obsahových okruhů, od nichž se budou na školní úrovni odvíjet konkrétní vyučovací předměty.

- i) **Výsledky vzdělávání – viz cíle vzdělávání.**

2 Cíle středního odborného vzdělávání

Koncepce středního vzdělávání, tedy i odborného, vychází z celoživotně pojatého a na principu znalostní společnosti vybudovaného konceptu vzdělávání, ve kterém je vzdělávání cestou i nástrojem rozvoje lidské osobnosti. Jako teoretické východisko pro koncipování struktury cílů středního vzdělávání byl použit známý a respektovaný koncept čtyř cílů vzdělávání pro 21. století².

V souladu s tím je záměrem (obecným cílem) středního odborného vzdělávání připravit žáka na úspěšný, smysluplný a odpovědný osobní, občanský i pracovní život v podmínkách měnícího se světa³. Nástavbové studium podporuje rozvoj těchto cílů na úrovni a strategiemi odpovídajícími potřebám dospělých.

Charakteristika vzdělávacích cílů

- a) **Učit se poznávat**, tj. osvojit si nástroje pochopení světa a rozvinout dovednosti potřebné k učení se, prohloubit si v návaznosti na předchozí vzdělání poznatky o světě a dále je rozšiřovat.

Vzdělávání směřuje k:

- rozvoji základních myšlenkových operací žáků (analýza, syntéza, indukce, dedukce, generalizace, abstrakce, konkretizace, srovnávání, uspořádání, třídění aj.), jejich paměti a schopnosti koncentrace;
- osvojení obecných principů a strategií řešení problémů (praktických i teoretických), stejně jako dovedností potřebných pro práci s informacemi;
- vytvoření – na základě osvojení podstatných faktů, pojmů a generalizací – takové struktury poznání žáků v jednotlivých oblastech středoškolského odborného vzdělávání, na jejímž základě lépe porozumí světu, ve kterém žijí, a pochopí nezbytnost udržitelného rozvoje;
- k prohloubení a rozšíření vědomostí žáků o světě, který je obklopuje;
- porozumění potřebným vědeckým, technickým a technologickým metodám, nástrojům a pracovním postupům z různých oborů lidské činnosti a poznání (které tvoří obsah středoškolského vzdělávání) a k rozvíjení dovedností jejich aplikace;
- osvojení poznatků, pracovních postupů a nástrojů potřebných pro kvalifikovaný výkon povolání a pro uplatnění se na trhu práce;
- rozvoji dovednosti žáků učit se a být připraven celoživotně se vzdělávat.

- b) **Učit se pracovat a jednat**, tj. naučit se tvořivě zasahovat do prostředí, které žáky obklopuje, vyrovnávat se s různými situacemi a problémy, umět pracovat v týmech, být schopen vykonávat povolání a pracovní činnosti, pro které byl připravován.

Vzdělávání směřuje k:

² *Učení je skryté bohatství*. Zpráva mezinárodní komise UNESCO „Vzdělávání pro 21. století“. Praha, Pedagogická fakulta UK, Ústav výzkumu a rozvoje školství 1997.

³ Hranice jednotlivých oblastí, resp. v nich stanovených cílů, nelze, pochopitelně, jednoznačně a pevně stanovit, a proto se obecné cíle místy překrývají či prolínají (vzbuzují dojem duplicity). Obecné cíle, které jsou zároveň součástí požadovaných kompetencí absolventa, jsou uvedeny v charakteristice RVP.

- formování aktivního a tvořivého postoje žáků k problémům a k hledání jejich různých řešení;
- adaptabilitě žáků na nové podmínky, k jejich schopnosti tvořivě do těchto podmínek zasahovat, tj. k flexibilitě a kreativitě žáků;
- rozvoji aktivního přístupu žáků k pracovnímu životu a profesní kariéře včetně schopnosti přizpůsobovat se změnám na trhu práce;
- zodpovědnému, tj. cílevědomému, soustředěnému, vytrvalému a pečlivému přístupu žáků k týmové i samostatné práci;
- vytváření odpovědného přístupu žáků k plnění povinností a k respektování stanovených pravidel;
- tomu, aby žáci uměli správně odhadovat své možnosti a schopnosti, zvažovali a respektovali možnosti a schopnosti jiných lidí;
- rozvoji dovedností potřebných k vyjednávání, diskusi, případnému kompromisu, k obhájení svého stanoviska i přijímání stanoviska jiných;
- tomu, aby chápali práci a pracovní činnosti jako příležitost k seberealizaci.

c) Učit se být, tj. rozumět vlastní osobnosti a jejímu utváření, jednat v souladu s obecně přijímanými morálními hodnotami, se samostatným úsudkem a osobní zodpovědností.

Vzdělávání směřuje k:

- rozvoji tělesných i duševních schopností a dovedností žáků;
- prohlubování dovedností potřebných k sebereflexi, sebepoznání a sebehodnocení;
- utváření adekvátního sebevědomí a aspirací žáků;
- utváření a kultivaci svobodného, kritického a nezávislého myšlení žáků, k rozvoji jejich úsudku a rozhodování;
- přijímání odpovědnosti žáků za vlastní myšlení, rozhodování, jednání, chování a cítění;
- kultivaci emočního prožívání žáků, včetně prožívání a vnímání estetického;
- k rozvoji kreativity a imaginace žáků;
- k rozvoji volných vlastností žáků;
- k rozvoji specifických schopností a nadání žáků.

d) Učit se žít společně, učit se žít s ostatními, tj. umět spolupracovat s ostatními, být schopen podílet se na životě společnosti a nalézt v ní své místo.

Vzdělávání směřuje k:

- tomu, aby žáci respektovali lidský život a jeho trvání jako vysokou hodnotu;
- vytváření úcty k živé i neživé přírodě, k ochraně a zlepšování přírodního a ostatního životního prostředí a k chápání globálních problémů světa;
- prohlubování osobnostní, národnostní a občanské identity žáků, jejich připravenosti tuto identitu chránit, ale současně také respektovat identitu jiných lidí;
- tomu, aby se žáci ve vztahu k jiným lidem oprostili od předsudků, xenofobie, intolerance, rasismu, agresivního nacionalismu, etnické, náboženské a jiné nesnášenlivosti;
- utváření slušného a odpovědného chování žáků v souladu s morálními zásadami a pravidly společenského chování;

- tomu, aby žáci cítili potřebu aktivně se zapojit do občanského života a spolupracovat na zachování demokracie a jejím zdokonalování, aby jednali v souladu se strategií udržitelného rozvoje;
- rozvoji komunikativních dovedností žáků a dovedností potřebných pro hodnotný partnerský život i pro život v širším (pracovním, rodinném, zájmovém aj.) kolektivu.

3 Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje k tomu, aby si žáci prohloubili a rozvinuli, v návaznosti na dosažené vzdělání a podle svých schopností a potřeb, následující klíčové a odborné kompetence.

3.1 Klíčové kompetence

Klíčové kompetence v RVP nástavbového studia navazují na klíčové kompetence stanovené v RVP pro obory středního vzdělání s výučním listem (kategorie H).

a) Kompetence k celoživotnímu učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně se věnovat učení a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání;
- ovládat různé metody učení a užívat osobní strategie učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- být motivováni k celoživotnímu učení, překonávat překážky a být vytrvalí v zájmu úspěšnosti učení;
- získávat, zpracovávat a osvojovat si nové znalosti a dovednosti, vyhledávat a využívat dostupné možnosti a prostředky k učení, pomoc a podporu;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, umět systematizovat a aplikovat získané znalosti a zkušenosti v práci i v životě;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí.

b) Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikání

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni úspěšně budovat svoji profesní kariéru a byli připraveni zvládat podnikatelské činnosti, tzn. že absolventi by měli:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní kariéře, být připraveni přizpůsobovat se měnícím pracovním podmínkám a celoživotně se vzdělávat;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru, požadavcích na výkon odborné kvalifikace a o základních pracovně-právních vztazích;
- mít přehled o zdrojích informací a poradenských službách týkajících se vzdělávání a trhu práce;
- jednat aktivně při hledání zaměstnání, vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat sebe i svoji odbornost;
- rozumět podstatě a principům podnikání, mít představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání.

c) **Personální a sociální kompetence**

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni rozvíjet svoji osobnost, udržovat vhodné mezilidské vztahy a dbát o své zdraví, tzn. že absolventi by měli:

- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých možností je pozitivně ovlivňovat;
- podporovat nekonfliktní soužití s druhými lidmi, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k lidem z různých sociálních prostředí;
- spolupracovat s ostatními lidmi, odpovědně se podílet se na realizaci společných pracovních i jiných činností, usilovat o integritu a prosperitu pracovního týmu;
- být připraveni vyrovnávat se stresem v osobním i pracovním životě a uvědomovat si význam zdravého životního stylu.

d) **Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi**

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi efektivně pracovali s prostředky ICT a s informacemi, tzn. absolventi by měli:

- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- rozvíjet práci s běžným základním a aplikačním programovým vybavením včetně nových aplikací;
- využívat vhodné prostředky online a offline komunikace;
- získávat informace z otevřených zdrojů a dále je zpracovávat;
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

e) **Kompetence k řešení problémů**

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně nebo v týmu řešit pracovní i jiné problémy, tzn. že absolventi by měli:

- pojmenovat a analyzovat vzniklý problém (problematickou situaci) v celém jeho kontextu;
- určit příčiny problému, získat informace potřebné k jeho řešení, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, zvážit možné pozitivní i negativní dopady;
- zvolit optimální postup řešení, zdůvodnit jej a vysvětlit postup řešení jiným lidem, vyhodnotit výsledek;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení, volit prostředky vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

f) **Komunikativní kompetence**

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni souvisle se vyjadřovat v písemné i ústní formě a volit komunikační strategie a prostředky adekvátně situaci, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených

i psaných, vhodně se prezentovat, zpracovávat souvislé, obsahově i stylisticky náročnější texty;

- vést konstruktivní dialog, formulovat a obhajovat své názory a postoje ústně i písemně a způsobem odpovídajícím dané situaci, adekvátně reagovat na projevy druhých lidí;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- zvládat komunikaci nejméně v jednom v cizím jazyce při běžné komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- využívat cizí jazyk pro základní pracovní komunikaci (např. zvládat odbornou terminologii a pracovní pokyny, orientovat se v jednodušším odborném textu).

g) Matematická a finanční gramotnost

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni používat matematické myšlení za účelem funkčního zvládnutí různých situací, tzn. že absolventi by měli:

- aplikovat matematické postupy a znalosti při řešení různých úkolů v běžných situacích včetně pracovních a pro další, zejména odborné vzdělávání;
- rozumět matematicky vyjádřeným informacím, umět interpretovat statistické a ekonomické údaje;
- zvládat řešení svých sociálních i ekonomických záležitostí s ohledem na měnící se životní situace, být finančně gramotní;
- orientovat se v problematice peněz a cen, být schopni vést pracovní, rodinný i osobní rozpočet včetně správy finančních aktiv i závazků.

h) Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi žili v souladu s hodnotami a principy humanity, demokracie a udržitelného rozvoje a uznávali kulturní hodnoty, tzn. že absolventi by měli:

- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním, ale i ve veřejném zájmu;
- uznávat rozdíly mezi hodnotovými systémy různých náboženských nebo etnických skupin a potřebu vzájemné kritické tolerance v multikulturním soužití;
- zajímat se o politické a společenské dění u nás i ve světě a být schopni kriticky přistupovat k realitě, vytvářet si vlastní argumenty podložený názor;
- chápat význam kvalitního životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje; uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- vážit si kulturních hodnot a tradic vlastního národa, Evropy a ostatních světových civilizací.

3.2 Odborné kompetence

a) Zvládat jednání s klientem, tzn. aby absolventi:

- dovedli přijmout oznámení;
- využívali poznatků z psychologie a pedagogiky při jednání s lidmi a při řešení problémových situací, vstřícně a taktně jednali s občany – klienty, byli schopni empatie;
- dovedli jednat s klientem na profesionální úrovni (navázání komunikace s klientem, analýza problémů, předložení nabídky alternativ řešení problému, vedení klienta v průběhu spolupráce);
- dovedli jednat s klienty různých etnických, náboženských a sociálních skupin;
- dodržovali pracovní postupy v souladu s etickým kodexem;
- zapisovali průběh jednání formálně a věcně správně;
- ve své praktické činnosti uplatňovali poznatky o působnosti ministerstev dopravy, vnitra a financí, krajských úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, Policie ČR a obecní policie.

b) Provádět právní činnosti, tzn. aby absolventi:

- rozpoznali protiprávní chování a jednání a uměli je právně kvalifikovat;
- dovedli zahájit a vést trestní a správní řízení zejména o trestných činech a přestupcích dle právní kvalifikace a v rozsahu daných kompetencí;
- prováděli nezbytná šetření ve věci včetně dokazování;
- vedli příslušnou právní dokumentaci;
- navrhovali právní postupy při řešení šetřených problémů;
- reagovali na změny zákonů týkajících se bezpečnostně právní činnosti;
- odhadovali důsledky protiprávního jednání;
- navrhovali a zdůvodňovali postupy určené k zabránění protiprávnímu jednání.

c) Provádět místní šetření v terénu, tzn. aby absolventi:

- prováděli šetření skutečného stavu věci v terénu a při něm využívali kriminalistických zásad a geografických informací;
- dodržovali obecně závazné předpisy, vyhlášky a pravidla;
- aplikovali znalost systému vedení agendy registrace vozidel;
- analyzovali situace a navrhovali postupy při řešení šetřených problémů;
- navrhovali, eventuálně prováděli místní bezpečnostní opatření ve spolupráci s ostatními bezpečnostními a záchrannými složkami;
- zpracovali zápis o šetření;
- používali geografické, sociologické a politologické poznatky v praktické profesní činnosti;
- dovedli poskytnout nezbytnou první pomoc;
- prováděli výkonná opatření k ochraně obyvatelstva při mimořádných situacích ve spolupráci se složkami integrovaného záchranného systému;
- aplikovali zásady ochrany oběti trestného činu - přestupku, poskytli základní psychologickou podporu oběti a doporučili jí pomoc příslušné sociální instituce.

d) Provádět kontrolní činnost, tzn. aby absolventi:

- aplikovali zásady postupů kontroly veřejného pořádku, ochrany bezpečnosti osob a majetku;
- prováděli kontrolu platných dokladů občanů ČR a cizinců;
- kontrolovali dodržování bezpečnostních předpisů a dodržování právních norem při současném využití technických a jiných prostředků při dohledu;
- poskytovali poradenskou a konzultační činnost k problematice ochrany pořádku a bezpečnosti;
- kontrolovali vedení písemností a dodržování archivačních a skartačních postupů, vedení a třídění dokumentace.

e) Pracovat s informační, výpočetní a kancelářskou technikou, tzn. aby absolventi:

- dodržovali zásady vedení korespondence při administrativních a správních činnostech;
- získávali a třídili informace s využitím Internetu a vnitřních sítí;
- zpracovávali formuláře a výkazy;
- vyhodnocovali získaná data;
- zpracovávali prezentace informací pro veřejnost;
- zajišťovali ochranu osobních dat;
- využívali zdroje právních informací, vyhledávali a analyzovali informace potřebné pro vedení dokumentace o protiprávní činnosti.

f) Zajišťovat bezpečnostní přípravu, tzn. aby absolventi:

- orientovali se v systému veřejné správy a v systému bezpečnostních složek;
- aplikovali právní normy, zejména normy pořádku a bezpečnosti v běžných pracovních situacích;
- prováděli dohled nad bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek;
- využívali rozboru dopravní nehodovosti na území ČR a z nich vyvozovali preventivní opatření;
- orientovali se v provozování silniční dopravy;
- aplikovali specifika přepravy nebezpečných látek v silniční dopravě;
- řešili dopravní přestupky;
- využívali evidence řidičů, motorových a přípojných vozidel;
- rozlišovali různé řidičské průkazy a řidičská oprávnění;
- aplikovali poznatky ostrahy osob a majetku;
- odhalovali, objasňovali a vyřizovali přestupky v rámci příslušných kompetencí;
- aplikovali zásady výkonu „dozorčí služby“ a dokumentace o jejich průběhu;
- předvíдали příčiny a odhadovali důsledky trestné činnosti, využívali zásad prevence kriminality;
- aplikovali zásady koordinace postupů s dalšími složkami veřejného pořádku a sociálními institucemi;
- orientovali se v organizaci a vybavení Integrovaného záchranného systému ČR;

- prováděli preventivní opatření k ochraně obyvatelstva při mimořádných situacích ve spolupráci se složkami integrovaného záchranného systému;
- orientovali se v mezinárodní spolupráci.

g) Dbát o fyzickou a psychickou přípravu, tzn. aby absolventi:

- cílevědomě rozvíjeli psychickou a fyzickou přípravu se zaměřením na psychickou odolnost a fyzickou zdatnost, dbali na všestrannost pohybového režimu dle potřebných ukazatelů tělesné zdatnosti;
- využívali ve své činnosti základy úpolových sportů a prakticky aplikovali základní techniky sebeobrany v souladu s právními normami a profesními nároky;
- aplikovali základní hygienické a bezpečnostní návyky při provádění sportovních aktivit.

h) Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn. aby absolventi:

- chápali bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeje apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- znali systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout.

i) Usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb, tzn. aby absolventi:

- chápali kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku;
- dodržovali stanovené normy (standardy) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti;
- dbali na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňovali požadavky klienta (zákazníka, občana).

j) Jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje, tzn. aby absolventi:

- znali význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažovali při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodařili s finančními prostředky;
- nakládali s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

4 Uplatnění absolventa

Úspěšným zakončením studia získá absolvent oboru 6842L51 Bezpečnostní služby střední vzdělání s maturitní zkouškou.

Absolvent se uplatní v povoláních, v nichž je pracovní činnost vázána na znalost a správnou aplikaci právních předpisů České republiky ve věcech veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti. Uplatní se ve veřejné správě (státní správě a samosprávě), v odborech ochrany velkých podniků, bankovníctví, pojišťovnictví, ve složkách Integrovaného záchranného systému apod.

Pro výkon některých povolání musí absolvent splnit další zákonem stanovené podmínky, např. věk, speciální odborné školení, testy zdravotní a psychické způsobilosti, bezúhonnost, spolehlivost a další požadavky. Absolvent se uplatní např. jako bezpečnostní pracovník, strážník obecní policie, celník, bezpečnostní pracovník ve vězeňské službě nebo strážní nebo justiční strážní.

5 Organizace vzdělávání⁴

Délka a forma vzdělávání

Tento obor vzdělání lze realizovat v těchto formách vzdělávání:

- 2 roky v denní formě vzdělávání

Večerní, dálkové, kombinované nebo distanční vzdělávání je nejvýše o 1 rok delší než vzdělávání v denní formě.

Dosažený stupeň vzdělání

- střední vzdělání s maturitní zkouškou

Podmínky pro přijetí ke vzdělávání

- přijímání ke vzdělávání se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. – § 83 dále § 16, 20, 63, 70
- splnění podmínek zdravotní způsobilosti uchazečů o vzdělávání v daném oboru vzdělání.⁵

Způsob ukončení vzdělávání, potvrzení dosaženého vzdělání a kvalifikace

Maturitní zkouška; dokladem o získání středního vzdělání s maturitní zkouškou je vysvědčení o maturitní zkoušce. Konání maturitní zkoušky se řídí školským zákonem a příslušným prováděcím právním předpisem.

Profilová část maturitní zkoušky

Ředitel školy určí nabídku povinných zkoušek tak, aby nejméně dvě ze tří zkoušek žák konal ze vzdělávací oblasti odborného vzdělávání.

⁴ Podle znění zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zvl. zákona č.49/2009 Sb. Podmínky vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných jsou dále upraveny vyhláškou MŠMT č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, ve znění pozdějších předpisů.

⁵ Podmínky zdravotní způsobilosti jsou stanoveny v nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů.

Jedna z povinných zkoušek musí být konána formou praktické zkoušky nebo formou maturitní práce a její obhajoby před zkušební maturitní komisí.

6 Kurikulární rámce pro jednotlivé oblasti vzdělávání

Kurikulární rámce vymezují závazný obsah všeobecného a odborného vzdělávání a požadované výsledky vzdělávání. Obsah vzdělávání se člení na vzdělávací oblasti a obsahové okruhy (viz kapitoly 1.2 a 1.3), vzdělávací oblasti se dále dělí na povinné a povinně volitelné.

Kurikulární rámce rozpracuje škola ve školním vzdělávacím programu do vyučovacích předmětů, popř. dalších vzdělávacích aktivit a činností. Podle charakteru oboru vzdělání lze odborné vzdělávání rozpracovat také směrem k určité oblasti odborných činností.

Výsledky vzdělávání jsou stanoveny jednotně pro všechny žáky, je však zřejmé, že kvalita (úroveň) jejich osvojení bude záviset také na učebních předpokladech a motivaci každého žáka. Výsledky vzdělávání vyjadřující žádoucí postoje a návyky žáků (afektivní cílové dovednosti), kterými je škola sice povinna žáka vybavit, ale nemůže zaručit jejich uplatňování v praxi, jsou vyjádřeny zpravidla v charakteristice jednotlivých oblastí a obsahových okruhů jako vzdělávací cíle, k nimž musí výuka směřovat.

Přehled vzdělávacích oblastí:

- Jazykové vzdělávání a komunikace
- Společenskovední vzdělávání
- Přírodovědné vzdělávání
- Matematické vzdělávání
- Estetické vzdělávání
- Vzdělávání pro zdraví
- Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích
- Odborné vzdělávání (odborné obsahové okruhy)

VZDĚLÁVÁNÍ A KOMUNIKACE V ČESKÉM JAZYCE

Jazykové vzdělávání v českém jazyce vychovává žáky ke sdělnému, kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duševního života. **Obecným cílem jazykového vzdělávání je rozvíjet komunikační kompetenci žáků a naučit je užívat jazyka jako prostředku k dorozumívání a myšlení, k přijímání, sdělování a výměně informací na základě jazykových a slohových znalostí.** Tohoto cíle však nelze dosáhnout pouze na základě nastavbového studia, nýbrž uplatněním návaznosti na předchozí výuku ve tříletých učebních oborech.

Jazykové vzdělávání se rovněž podílí na rozvoji sociálních kompetencí žáků. K dosažení tohoto cíle přispívá i estetické vzdělávání a naopak estetické vzdělávání prohlubuje znalosti jazykové a kultivuje jazykový projev žáků.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali český jazyk v rovině recepce, reprodukce a interpretace;
- využívali jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, vyjadřovali se srozumitelně a souvisle, formulovali a obhajovali své názory;

- chápali význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění;
- získávali a kriticky hodnotili informace z různých zdrojů a předávali je vhodným způsobem s ohledem na jejich uživatele;
- chápali jazyk jako jev, v němž se odráží historický a kulturní vývoj národa.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozlišuje spisovný jazyk, hovorový jazyk, dialekty a stylově příznakové jevy a ve vlastním projevu volí prostředky adekvátní komunikační situaci; - vysvětlí zákonitosti vývoje češtiny; - řídí se zásadami správné výslovnosti; - v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; - v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví; - pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; - odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby; - používá adekvátní slovní zásoby včetně příslušné odborné terminologie; - orientuje se ve výstavbě textu; - uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování; 	<p>1 Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností</p> <ul style="list-style-type: none"> - jazyková kultura - vývojové tendence spisovné češtiny - zvukové prostředky a ortoepické normy jazyka - obohacování slovní zásoby; slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie - větná skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu
<ul style="list-style-type: none"> - vhodně se prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska; - ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; - využívá emocionální a emotivní stránky mluveného slova, vyjadřuje postoje neutrální, pozitivní i negativní; - vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně; - přednese krátký projev; - vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdílů mezi nimi; - rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; - posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; - sestaví jednoduché zpravodajské 	<p>2 Komunikační a slohová výchova</p> <ul style="list-style-type: none"> - komunikační situace, komunikační strategie - vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené - projevy prostě sdělovací, administrativní, prakticky odborné, jejich základní znaky, postupy a prostředky - vyprávění, popis osoby, věc, výklad nebo návod k činnosti, úvaha - druhy řečnických projevů - publicistika, reklama - literatura faktu a umělecká literatura - grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů

<p>a propagační útvary;</p> <ul style="list-style-type: none"> - odborně se vyjadřuje o jevech svého oboru v základních útvarech odborného stylu, především popisného a výkladového; - sestaví základní projevy administrativního stylu; - vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; - má přehled o slohových postupech uměleckého stylu; 	
<ul style="list-style-type: none"> - zjišťuje potřebné informace z dostupných zdrojů, umí si je vybírat a přistupovat k nim kriticky; - používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; - samostatně zpracovává informace; - rozumí obsahu textu i jeho částí; - pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; - vypracuje anotaci; - má přehled o denním tisku a tisku své zájmové oblasti; - má přehled o knihovnách a jejich službách; - zaznamenává bibliografické údaje. 	<p>3 Práce s textem a získávání informací</p> <ul style="list-style-type: none"> - techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu - druhy a žánry textu - získávání a zpracovávání informací z textu (též odborného a administrativního) např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení - zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby - práce s různými příručkami pro školu i veřejnost

VZDĚLÁVÁNÍ A KOMUNIKACE V CIZÍM JAZYCE

Vzdělávání v cizím jazyce navazuje na výstupní úroveň tříletého středního vzdělání s výučním listem, kde absolvent oboru má dosáhnout dle požadavků RVP úrovně A2+ podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky.

V závěru nástavbového studia čeká žáka složení maturitní zkoušky z cizího jazyka, jejímž nezbytným předpokladem je dosažení jazykové úrovně B1⁶.

Rozsah produktivní slovní zásoby se u žáků rozšíří z již aktivně používaných lexikálních jednotek získaných za dobu středního vzdělávání s výučním listem tak, že žák celkově dosáhne 2300 lexikálních jednotek na konci nástavbového studia. Z toho obecně odborná a odborná terminologie bude u úrovně B1 zahrnovat minimálně 20 %⁷. Při dosažení tohoto předpokladu bude žák schopen přistoupit k maturitní zkoušce z cizího jazyka na základní úrovni.

⁶ Výstupní úroveň B1 je u cizího jazyka považována za minimální. Školy však mohou cizí jazyk vyučovat i na vyšší úrovni.

⁷ Absolventi SOV vstupují do praxe, a je proto nutné, aby byli vybaveni základy odborného cizího jazyka studovaného oboru. Jen tak budou připraveni ucházet se o práci v rámci EU.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- komunikovat v cizím jazyce v různých situacích života, v projevech mluvených i psaných, na všeobecná i odborná témata; volit adekvátní komunikační strategie a jazykové prostředky;
- efektivně pracovat s cizojazyčným textem včetně odborného, umět jej zpracovat a využívat jako zdroje poznání i jako prostředku ke zkvalitňování svých jazykových znalostí a dovedností;
- získávat informace o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci;
- pracovat s informacemi a zdroji informací v cizím jazyce, včetně internetu nebo CD-ROM, se slovníky, jazykovými aj. cizojazyčnými příručkami, využívat tyto informační zdroje ke studiu jazyka i k prohlubování svých všeobecných vědomostí a dovedností;
- využívat vybrané metody a postupy efektivního studia cizího jazyka ke studiu dalších jazyků, příp. k dalšímu vzdělávání; využívat vědomosti a dovednosti získané ve výuce mateřského jazyka při studiu jazyků;
- chápat a respektovat tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí, ve vztahu k představitelům jiných kultur se projevovat v souladu se zásadami demokracie.

Vzdělávání a komunikace v cizím jazyce se významně podílí na přípravě žáků na aktivní život v multikulturní společnosti v oblasti osobní i pracovní.

K podpoře výuky cizího jazyka je vhodné pracovat s multimediálními výukovými programy a internetem, utvářet příznivé školní prostředí, rozvíjet a využívat nabízené evropské programy.

Škola vytváří podmínky pro motivaci žáků k učení se cizím jazykům a podporuje u nich vedení Evropského jazykového portfolia.

Obsah vzdělávání (učivo) je v RVP z didaktického hlediska rozdělen do čtyř kategorií. Školy při tvorbě ŠVP zohlední všechny zmiňované kategorie učiva. Je samozřejmé, že v procesu výuky se všechny čtyři kategorie přirozeně a nenásilně propojují.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: <ul style="list-style-type: none">- rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu;- odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření;- nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace;- rozpozná význam obecných sdělení a hlášení;- čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu;- uplatňuje různé techniky čtení textu;- sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace	1 Řečové dovednosti <ul style="list-style-type: none">- receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů- receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného- produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky- produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod.- jednoduchý překlad- interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností

<p>vyslechnuté nebo přečtené;</p> <ul style="list-style-type: none"> - přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - sdělí a zdůvodní svůj názor; - pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; - dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; - zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; - vyjádří písemně svůj názor na text; - vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; - přeloží text a používá slovníky, i elektronické; - zapojí se do hovoru bez přípravy; - vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; - zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; - při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; - vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; - požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; - přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; - zaznamená vzkazy volajících; - vyplní jednoduchý neznámý formulář; 	<ul style="list-style-type: none"> - interakce ústní - interakce písemná
<ul style="list-style-type: none"> - vyslovuje srozumitelně co nejbližší přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby 	<p>2 Jazykové prostředky</p> <ul style="list-style-type: none"> - výslovnost (zvukové prostředky jazyka) - slovní zásoba a její tvoření

<p>jazyka;</p> <ul style="list-style-type: none"> - komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života, a vlastních zálib; - používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; - používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého oboru; - uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby; 	<ul style="list-style-type: none"> - gramatika (tvarosloví a větná skladba) - grafická podoba jazyka a pravopis
<ul style="list-style-type: none"> - vyjadřuje se ústně i písemně k tématům osobního života a k tématům z oboru vzdělání; - řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti; - domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; - používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; 	<p>3 Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce</p> <ul style="list-style-type: none"> - tematické okruhy: osobní údaje, dům a domov, každodenní život, volný čas, zábava, jídlo a nápoje, služby, cestování, mezilidské vztahy, péče o tělo a zdraví, nakupování, vzdělávání, zaměstnání, počasí, Česká republika, země dané jazykové oblasti; tematické okruhy dané zaměřením studijního oboru aj. - komunikační situace: získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu apod. - jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.
<ul style="list-style-type: none"> - prokazuje znalosti prostředí zemí dané jazykové oblasti z pohledu zeměpisného, demografického, hospodářského, politického a kulturního atp.; - uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí. 	<p>4 Poznatky o zemích</p> <ul style="list-style-type: none"> - vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí, sféry studovaného oboru - informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice

SPOLEČENSKOVĚDNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Obecným cílem společenskovedního vzdělávání v odborném školství je připravit žáky na aktivní a odpovědný život v demokratické společnosti. Společenskovední vzdělávání směřuje k pozitivnímu ovlivňování hodnotové orientace žáků, aby byli slušnými lidmi a odpovědnými

občany svého demokratického státu, aby jednali uvážlivě nejen pro vlastní prospěch, ale též pro veřejný zájem. Učí je hlouběji rozumět jejich současnosti i nedávné minulosti, uvědomovat si vlastní identitu, kriticky myslet, nenechat se manipulovat a co nejvíce porozumět světu, v němž žijí.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci získali nebo si rozvinuli tyto obecné kompetence:

- využívat svých společenskovedních vědomostí a dovedností v praktickém životě: ve styku s jinými lidmi a různými institucemi, při řešení praktických otázek svého politického, filozoficko-etického rozhodování, hodnocení a jednání;
- získávat a kriticky hodnotit informace z různých zdrojů – z verbálních textů (tj. tvořených slovy), z ikonických textů (obrazy, fotografie, schémata, mapy, ...) a kombinovaných textů (např. film);
- formulovat věcně, pojmově a formálně správně své názory na sociální, politické, praktické ekonomické a etické otázky, náležitě je podložit argumenty, debatovat o nich s partnery.

Společenskovední vzdělávání usiluje o formování a posilování těchto pozitivních citů, postojů, preferencí a hodnot:

- jednat odpovědně a přijímat odpovědnost za své rozhodnutí a jednání; žít čestně;
- cítit potřebu občanské aktivity, vážit si demokracie a svobody, usilovat o její zachování a zdokonalování; preferovat demokratické hodnoty a přístupy před nedemokratickými, i když má demokracie své stinné stránky (korupce, kriminalita, ...), jednat v souladu humanitou a vlastenectvím, s demokratickými občanskými ctnostmi, respektovat lidská práva, chápat meze lidské svobody a tolerance, jednat odpovědně a solidárně;
- kriticky posuzovat skutečnost kolem sebe, přemýšlet o ní, tvořit si vlastní úsudek, nenechat se manipulovat;
- uznávat, že základní hodnotou je život, a proto je třeba si života vážit a chránit jej;
- na základě vlastní identity ctít identitu jiných lidí, považovat je za stejně hodnotné jako sebe sama – tedy oprostít se ve vztahu k jiným lidem od předsudků a předsudečného jednání, intolerance, rasismu, etnické, náboženské a jiné nesnášenlivosti;
- cílevědomě zlepšovat a chránit životní prostředí, jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- vážit si hodnot lidské práce, jednat hospodárně, neničit hodnoty, ale pečovat o ně, snažit se zanechat po sobě něco pozitivního pro vlastní blízké lidi i širší komunitu;
- chtít si klást v životě praktické otázky filozofického a etického charakteru a hledat na ně v diskusi s jinými lidmi i se sebou samým odpovědi.

Ve společenskovední oblasti vzdělávání je kladen důraz nikoliv na sumu teoretických poznatků, ale na přípravu pro praktický život a celoživotní vzdělávání. **Doplňuje a rozšiřuje se vzdělání, které žáci získali ve vzdělávání oborů středního vzdělání s výučním listem tak, aby byli schopni zvládnout požadavky maturitní zkoušky z občanského základu.** První obsahový okruh učiva může být pojat jako školní dějepis, zaměřený na dějiny 20. století, nebo jako jiná konstrukce kurikula vytvořená na základě didaktického systému vybraného z jiných společenskovedních oblastí.

Výsledky vzdělávání	Učivo
---------------------	-------

<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje tři velké války dvacátého století, popíše jejich důsledky pro svět, Evropu a čs. stát; - vysvětlí vývoj české a čs. společnosti a státu ve 20. století; zhodnotí význam významných osobností; - uvede příklady dopadu totalitních režimů na život lidí; - charakterizuje ideologie, které se uplatnily ve 20. století; - vysvětlí rozpad koloniální soustavy v tzv. třetím světě a debatuje o jeho problémech i úspěších; 	<p>1 Svět, československá a česká společnost ve 20. století</p> <ul style="list-style-type: none"> - tři světové války – první, druhá a válka studená; důsledky válek; svět po první a druhé světové válce - vývoj a zápas československé demokracie – osobnosti, politické systémy, vláda a moc, problémy a úspěchy; - dopad válek a totalitních systémů na život lidí a stát - staré a nové ideologie – liberalismus, konservatismus, komunismus, socialismus, nacionalismus, feminismus, environmentalismus - třetí svět ve 20. století – třetí svět a světové války, krize kolonialismu, problémy a úspěch třetího světa na konci 20. století
<ul style="list-style-type: none"> - srovná jednotlivé civilizace současného světa (velké kulturní okruhy); - popíše současnou politiku velmocí a vyspělých států - charakterizuje konflikty a místa napětí v současném světě; - debatuje o globálních problémech; - popíše globalizaci, její dopad na státy i na život lidí; - vysvětlí zapojení České republiky do mezinárodních struktur; - charakterizuje českou společnost na počátku 21. století; - debatuje o obyvatelstvu České republiky na počátku 21. století, o prognózách jeho vývoje, o multikulturním soužití v Evropě a v České republice; - analyzuje vybraný problém české společnosti z hlediska médií a jiných zdrojů 	<p>2 Soudobý svět a česká společnost na prahu 21. století</p> <ul style="list-style-type: none"> - velké civilizační okruhy současného světa - velmoci a vyspělé země současného světa - bezpečnost lidí, napětí a konflikty současného světa - globální problémy - globalizace a současné státy, vliv na život lidí - zapojení České republiky do mezinárodních struktur; integrace a desintegrace ve světě - obyvatelstvo České republiky – současný stav, prognózy, multikulturní soužití
<ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí, jaké otázky řeší filozofie; - dovede používat vybraný pojmový aparát filozofie, tj. ten, který byl součástí učiva; - dovede pracovat s jemu obsahově a formálně dostupným filozofickým textem; - debatuje o praktických filozofických a etických otázkách, a to s využitím textů 	<p>3 Praktická filozofie a filosofická antropologie</p> <ul style="list-style-type: none"> - lidské myšlení v předfilozofickém období, mýtus; vznik filozofie a základní filozofické problémy, hlavní filozofické disciplíny - význam filozofie a etiky v životě člověka, smysl filozofie a etiky pro řešení životních

<p>z děl významných představitelů filozoficko-etického a antropologického myšlení;</p> <ul style="list-style-type: none"> - srovná různé názory na otázky praktické etiky a zaujme k nim vlastní stanovisko, opřené o argumenty; - vysvětlí, proč jsou lidé za své názory, postoje a jednání odpovědní jiným lidem. 	<p>situací</p> <ul style="list-style-type: none"> - hledání smyslu života, spokojenosti a štěstí; stárnutí a smrt - čest, úcta svědomí - jazyk a dorozumívání - člověk, národ, vlast; etnické, náboženské, sociální skupiny a komunity, význam komunitní spolupráce; prosociální jednání - svoboda a odpovědnost, pravda - vina, trest a smíření - ženy a muži, genderová rovnost - vesnice a města, problémy urbanizace - výchova a vzdělávání
---	--

PŘÍRODOVĚDNÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Výuka přírodních věd přispívá k hlubšímu a komplexnímu pochopení přírodních jevů a zákonů a k formování žádoucích vztahů k přírodnímu prostředí a umožňuje žákům proniknout do dějů, které probíhají v živé i neživé přírodě. Přírodovědné vzdělávání nemůže být nahrazeno pouhou znalostí vybraných faktů, pojmů a procesů.

Cílem přírodovědného vzdělávání v nástavbovém studiu je prohloubit vědomosti a dovednosti z jednotlivých disciplín přírodovědného vzdělávání, rozvíjet kompetence žáků k poznávání okolního světa, k učení a řešení problémů.

Obsah vzdělávání navazuje na RVP pro tříleté obory vzdělání s výučním listem.

Požadavky vymezené pro **fyzikální vzdělávání** v nástavbovém studiu odpovídají variantě B fyzikálního vzdělávání v RVP pro obory vzdělání s maturitní zkouškou. Škola do svého školního vzdělávacího programu zahrne zejména výsledky vzdělávání a učivo, které nebyly v RVP pro tříleté obory vzdělání s výučním listem.

Požadavky vymezené pro **chemické vzdělávání** v nástavbovém studiu odpovídají variantě A chemického vzdělávání v RVP pro obory vzdělání s maturitní zkouškou. Škola do svého školního vzdělávacího programu zahrne zejména výsledky vzdělávání a učivo, které nebyly v RVP pro tříleté obory vzdělání s výučním listem.

Biologické a ekologické vzdělávání v nástavbovém studiu rozvíjí a prohlubuje učivo zejména v ekologické oblasti. Biologické vzdělávání směřující k vykonání maturitní zkoušky je třeba rozšířit a rozpracovat ve ŠVP tak, aby výsledky vzdělávání byly v souladu s požadavky stanovenými na maturitní zkoušku a v souladu s potřebami a charakterem oboru vzdělání.

Přírodovědné vzdělávání představuje volitelnou vzdělávací oblast, která může být do ŠVP zařazena a dále rozpracována. Pokud škola do svého školního vzdělávacího programu zařadí vzdělávací oblast Přírodovědné vzdělávání, musí zvolit minimálně jeden vzdělávací okruh (fyzikální vzdělávání, chemické vzdělávání nebo biologické a ekologické vzdělávání). V některých RVP je kromě toho zařazena s ohledem na odborné vzdělávání v daném oboru povinná výuka některé z disciplín přírodovědného vzdělávání a stanovena její minimální časová dotace, která je nad rámec časové dotace pro povinně volitelné vzdělávací oblasti. Obsah povinné výuky se odvozuje od zde vymezených požadavků.

V závislosti na charakteru oboru a podmínkách školy může být přírodovědné vzdělávání realizováno formou samostatných vyučovacích předmětů nebo integrovaně, zejména v rámci odborných předmětů. V případě, že si žáci tyto předměty zvolí k maturitní zkoušce, je vhodné posílit jejich hodinovou dotaci například formou odborných seminářů.

FYZIKÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozliší druhy pohybů a řeší jednoduché úlohy na pohyb hmotného bodu; - určí síly, které působí na tělesa, a popíše, jaký druh pohybu tyto síly vyvolají; - určí mechanickou práci, výkon a energii při pohybu tělesa působením stálé síly; - vysvětlí na příkladech platnost zákona zachování mechanické energie; - určí výslednici sil působících na těleso a jejich momenty; - určí těžiště tělesa jednoduchého tvaru; - aplikuje Pascalův a Archimédův zákon při řešení úloh; 	<p>1 Mechanika</p> <ul style="list-style-type: none"> - pohyby přímočaré, pohyb rovnoměrný po kružnici, skládání pohybů - Newtonovy pohybové zákony, síly v přírodě, gravitační pole, vrhy - mechanická práce a energie - mechanika tuhého tělesa - tlakové síly a tlak v tekutinách, proudění tekutin
<ul style="list-style-type: none"> - změří teplotu v Celsiově teplotní stupnici a vyjádří ji jako termodynamickou teplotu; - vysvětlí význam teplotní roztažnosti látek v přírodě a v technické praxi; - vysvětlí pojem vnitřní energie soustavy (tělesa) a způsoby její změny; - řeší jednoduché případy tepelné výměny; - popíše principy nejdůležitějších tepelných motorů; - popíše přeměny skupenství látek a jejich význam v přírodě a v technické praxi; 	<p>2 Molekulová fyzika a termika</p> <ul style="list-style-type: none"> - základní poznatky termiky - teplo a práce, přeměny vnitřní energie tělesa, tepelná kapacita, měření tepla - tepelné děje v ideálním plynu, první termodynamický zákon, práce plynu, účinnost - struktura pevných látek a kapalin, přeměny skupenství látek
<ul style="list-style-type: none"> - popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; - vysvětlí princip a funkci kondenzátoru; - řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona; - zapojí elektrický obvod podle schématu a změří napětí a proud; - popíše princip a praktické použití polovodičových součástek; - určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; - vysvětlí podstatu elektromagnetické indukce a její praktický význam; 	<p>3 Elektřina a magnetismus</p> <ul style="list-style-type: none"> - elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče - elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, elektrické obvody, vodivost polovodičů, přechod PN - magnetické pole, magnetické pole elektrického proudu, elektromagnet, elektromagnetická indukce, indukčnost - vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem

- popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice;	
- rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; - charakterizuje základní vlastnosti zvukového vlnění; - vysvětlí negativní vliv hluku a popíše způsoby ochrany sluchu; - charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou a rychlostí v různých prostředích; - řeší úlohy na odraz a lom světla; - řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; - vysvětlí principy základních typů optických přístrojů; - popíše význam různých druhů elektromagnetického záření z hlediska působení na člověka a využití v praxi;	4 Vlnění a optika - mechanické kmitání a vlnění - zvukové vlnění - světlo a jeho šíření - zobrazování zrcadlem a čočkou - spektrum elektromagnetického záření, rentgenové záření, vlnové vlastnosti světla
- popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu; - popíše stavbu atomového jádra a charakterizuje základní nukleony; - vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením; - popíše štěpnou reakci jader uranu a její praktické využití v energetice; - posoudí výhody a nevýhody způsobů, jimiž se získává elektrická energie;	5 Fyzika atomu - model atomu, spektrum atomu vodíku, laser - nukleony, radioaktivita, jaderné záření, jaderná energie a její využití, biologické účinky záření
- charakterizuje Slunce jako hvězdu; - popíše objekty ve sluneční soustavě; - uvede příklady základních typů hvězd; - uvede současné názory na vznik a vývoj vesmíru.	6 Vesmír - sluneční soustava - hvězdy a galaxie

CHEMICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozlišuje pojmy těleso a chemická látka; - dokáže porovnat fyzikální a chemické vlastnosti různých látek; - popíše stavbu atomu, rozlišuje atom, ion, izotop, nuklid; - vysvětlí vznik chemické vazby a charakterizuje typy vazeb;	1 Obecná chemie - chemické látky a jejich vlastnosti - částicové složení látek, atom, molekula - chemická vazba - chemické prvky, sloučeniny, - chemická symbolika, značky a názvy prvků, oxidační číslo, vzorce a názvy jednoduchých sloučenin

<ul style="list-style-type: none"> - rozlišuje pojmy prvek, sloučenina a používá je ve správných souvislostech; - používá názvy a značky vybraných chemických prvků; - dokáže zapsat vzorec a název jednoduché sloučeniny, umí využívat oxidační číslo atomu prvku při odvozování vzorců a názvů sloučenin; - vysvětlí obecně platné zákonitosti vyplývající z periodické soustavy prvků; - charakterizuje obecné vlastnosti nekovů a kovů; - popíše metody oddělování složek ze směsí a uvede příklady využití těchto metod v praxi; - vyjádří složení roztoků různým způsobem, připraví roztok požadovaného složení; - vysvětlí podstatu chemických reakcí a dokáže popsat faktory, které ovlivňují průběh reakce; - zapíše chemickou reakci chemickou rovnicí a vyčíslí ji; - provádí jednoduché chemické výpočty při řešení praktických chemických problémů; 	<ul style="list-style-type: none"> - periodická soustava prvků - směsi homogenní, heterogenní, roztoky - látkové množství - chemické reakce, chemické rovnice, základní typy chemických reakcí - jednoduché výpočty v chemii – z chemických vzorců, chemických rovnic a složení roztoků
<ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí vlastnosti anorganických látek; - tvoří chemické vzorce a názvy anorganických sloučenin; - charakterizuje vybrané prvky a anorganické sloučeniny a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí; - uplatňuje poznatky o určitých chemických reakcích v chemické analýze; 	<p>2 Anorganická chemie</p> <ul style="list-style-type: none"> - anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli - základy názvosloví anorganických sloučenin - vybrané prvky a jejich anorganické sloučeniny
<ul style="list-style-type: none"> - zhodnotí postavení atomu uhlíku v periodické soustavě prvků z hlediska počtu a vlastností organických sloučenin; - charakterizuje skupiny uhlovodíků a jejich deriváty a tvoří jejich chemické vzorce a názvy; - uvede významné zástupce organických sloučenin a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí; - charakterizuje typy reakcí organických 	<p>3 Organická chemie</p> <ul style="list-style-type: none"> - vlastnosti atomu uhlíku - klasifikace a názvosloví organických sloučenin - typy reakcí v organické chemii - organické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi

sloučenin a dokáže je využít v chemické analýze v daném oboru;	
<ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny; - uvede složení, výskyt a funkce nejdůležitějších přírodních látek; - vysvětlí podstatu biochemických dějů; - popíše a zhodnotí význam dýchání a fotosyntézy. 	4 Biochemie <ul style="list-style-type: none"> - chemické složení živých organismů - přírodní látky, bílkoviny, sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory - biochemické děje

BIOLOGICKÉ A EKOLOGICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje názory na vznik a vývoj života na Zemi; - vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav; - popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života; - vysvětlí rozdíl mezi prokaryotickou a eukaryotickou buňkou; - charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly; - uvede základní skupiny organismů a porovná je; - objasní význam genetiky; - popíše stavbu lidského těla a vysvětlí funkci orgánů a orgánových soustav; - vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu; - uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence; 	1 Základy biologie <ul style="list-style-type: none"> - vznik a vývoj života na Zemi - vlastnosti živých soustav - typy buněk - rozmanitost organismů a jejich charakteristika - dědičnost a proměnlivost - biologie člověka - zdraví a nemoc
<ul style="list-style-type: none"> - definuje ekologickou valenci, vysvětlí pojem bioindikátor a uvede příklady na vybraných organismech; - charakterizuje abiotické faktory prostředí, popíše jejich vliv na organismy (sluneční záření, teplota, atmosféra, půda, voda) a uvede příklady adaptací organismů na tyto podmínky; - vysvětlí koloběhy základních biogenních prvků v přírodě; - popíše znaky a vlastnosti populace, uvede příklady vzájemných vztahů mezi 	2 Organismy a prostředí <ul style="list-style-type: none"> - ekologická valence - abiotické faktory prostředí - koloběh biogenních prvků - biotické faktory prostředí - biomy - člověk a životní prostředí - doprava a průmysl - klimatické změny

<p>organismy a populacemi;</p> <ul style="list-style-type: none"> - definuje společenstvo, popíše základní typy, vývoj, strukturu společenstva a faktory, které ji v dané lokalitě ovlivňují; - charakterizuje ekosystém a uvede příklady potravních řetězců, koloběhu živin a toku energie v ekosystémech; - porovná různé biomy, zhodnotí jejich význam a uvede neznámější zástupce flóry a fauny; - popíše základní postoje člověka k přírodě a jejich důsledky od historie po současnost; - zhodnotí environmentální aspekty silniční, železniční, říční a letecké dopravy z hlediska jejich dopadu na životní prostředí; - zhodnotí environmentální aspekty průmyslové výroby z hlediska jejich dopadu na životní prostředí; - vysvětlí podstatu klimatických změn, skleníkového efektu a uvede jejich důsledky pro životní prostředí i člověka; 	
<ul style="list-style-type: none"> - definuje udržitelný rozvoj a vysvětlí jeho základní principy; - popíše základní znečišťující látky v atmosféře, v půdě a ve vodě a navrhne příklady opatření k minimalizaci jejich negativního působení; - uvede příklady civilizačních chorob spojených se znečištěním prostředí a možné způsoby ochrany před nimi; - objasní problémy odpadového hospodářství, uvede největší producenty odpadů a navrhne konkrétní opatření a činnosti vedoucí ke snižování jejich produkce; - popíše přírodní surovinové a energetické zdroje a uvede příklady praktického využití alternativních a obnovitelných zdrojů energie a příklady činností, kterými lze snížit čerpání neobnovitelných zdrojů energie a surovin; - charakterizuje základní formy a principy ochrany přírody v ČR a uvede příklady chráněných území a chráněných organismů v ČR; - popíše legislativní, ekonomické 	<p>3 Ochrana životního prostředí</p> <ul style="list-style-type: none"> - udržitelný rozvoj - ekologické problémy znečišťování prostředí - odpady - energetická a surovinová základna - ochrana přírody a biodiverzity

<p>a informační nástroje společnosti na ochranu životního prostředí;</p> <ul style="list-style-type: none"> - objasní souvislost mezi růstem lidské populace a vymíráním určitých druhů organismů; - na zvoleném konkrétním příkladu (z oboru vzdělávání) navrhne řešení vybraného environmentálního problému. 	
--	--

MATEMATICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Obecným cílem matematického vzdělávání je výchova člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích.

Uvedené výsledky vzdělávání představují základ matematického vzdělávání pro daný stupeň vzdělání a navazují na obsah a výsledky vzdělávání stanovené RVP pro tříleté obory vzdělání s výučním listem. V oborech vzdělání se zvýšenými nároky na matematické vzdělávání rozšíří škola ve svém školním vzdělávacím programu matematické vzdělávání podle potřeb odborného vzdělávání.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - provádí aritmetické operace v množině reálných čísel; - používá absolutní hodnotu, zapíše a znázorní interval, provádí operace s intervaly (sjednocení, průnik); - provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny, upravuje číselné výrazy; - řeší lineární a kvadratické rovnice a jejich soustavy, lineární a kvadratické nerovnice; - používá ekvivalentní a neekvivalentní úpravy; - aplikuje funkční vztahy při řešení goniometrických, exponenciálních a logaritmických rovnic; 	<p>1 Číslo a proměnná</p> <ul style="list-style-type: none"> - číselné obory – reálná čísla a jejich vlastnosti - absolutní hodnota reálného čísla, interval - výrazy s proměnnými - mocniny s celým a racionálním exponentem, odmocniny - rovnice a nerovnice
<ul style="list-style-type: none"> - načrtne grafy jednotlivých funkcí a určí jejich vlastnosti; - aplikuje poznatky o funkcích a aritmetické a geometrické posloupnosti při řešení praktických úloh; - provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí a orientuje se v základních pojmech finanční matematiky 	<p>2 Funkce a její průběh</p> <ul style="list-style-type: none"> - základní poznatky o funkcích - funkce lineární, kvadratická, lineární lomená, exponenciální, logaritmická a goniometrické funkce - aritmetická a geometrická posloupnost, finanční matematika
<ul style="list-style-type: none"> - řeší úlohy na polohové a metrické 	<p>3 Geometrie</p>

<p>vlastnosti rovinných útvarů;</p> <ul style="list-style-type: none"> - užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách; - určí povrch a objem základních těles s využitím funkčních vztahů a trigonometrie; - provádí operace s vektory, řeší analyticky polohové a metrické vztahy bodů a přímek, užívá různá analytická vyjádření přímky; 	<ul style="list-style-type: none"> - rovinné útvary - shodnost a podobnost trojúhelníků - shodná zobrazení, stejnolehlost - množiny bodů dané vlastnosti - vektory - přímka a její analytické vyjádření
<ul style="list-style-type: none"> - využívá vztahy pro počet variací, permutací a kombinací bez opakování - určí pravděpodobnost náhodného jevu kombinatorickým postupem; - čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji. 	<p>4 Práce s daty, kombinatorika a pravděpodobnost</p>

ESTETICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Estetické vzdělávání významně přispívá ke kultivaci člověka, vychovává žáky ke kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duševního života. Má nadpředmětový charakter; při tvorbě školních vzdělávacích programů je proto třeba dbát na to, aby prolínalo co největším počtem vyučovacích předmětů.

Obecným cílem estetického vzdělávání je utvářet kladný vztah k materiálním a duchovním hodnotám, snažit se přispívat k jejich tvorbě i ochraně. Vytvořený systém kulturních hodnot pomáhá formovat postoje žáka a je obranou proti snadné manipulaci a intoleranci. Estetické vzdělávání se podílí rovněž na rozvoji sociálních kompetencí žáků. K dosažení tohoto cíle přispívá i jazykové vzdělávání v mateřském jazyce a naopak estetické vzdělávání prohlubuje znalosti jazykové a kultivuje jazykový projev žáků. Tohoto cíle však nelze dosáhnout pouze na základě nastavbového studia, nýbrž uplatněním návaznosti na předchozí výuku ve tříletých učebních oborech.

Literární výchova kromě výchovy ke čtenářství, rozboru a interpretace uměleckých děl vede i k celkovému přehledu o hlavních jevech a pilířích v české a světové literatuře. Poznání textu slouží rovněž k vytváření rozmanitých komunikačních situací, v nichž probíhá dialog žáků s texty a učitelem i mezi žáky navzájem.

Žáci jsou vedeni i k esteticky tvořivým aktivitám.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali ve svém životním stylu estetická kritéria;
- chápali umění jako specifickou výpověď o skutečnosti;
- chápali význam umění pro člověka;
- správně formulovali a vyjadřovali své názory;
- přistupovali s tolerancí k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí;
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a měli k nim vytvořen pozitivní vztah;
- získali přehled o kulturním dění;

- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření kultury.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; - zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; - samostatně vyhledává informace v této oblasti; 	<p>1 Literatura a ostatní druhy umění</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě - vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech
<ul style="list-style-type: none"> - rozezná umělecký text od neuměleckého; - vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; - text interpretuje a debatuje o něm; - konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů; - při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie; 	<p>2 Práce s literárním textem</p> <ul style="list-style-type: none"> - četba a interpretace literárního textu - metody interpretace textu - tvořivé činnosti
<ul style="list-style-type: none"> - orientuje se v nabídce kulturních institucí; - porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území; - popíše vhodné společenské chování v dané situaci. 	<p>3 Kultura</p> <ul style="list-style-type: none"> - kulturní instituce v ČR a v regionu - společenská kultura – principy a normy kulturního chování, společenská výchova - kultura bydlení, odívání - ochrana a využívání kulturních hodnot - funkce reklamy a propagačních prostředků a její vliv na životní styl

VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVÍ

Vzdělávání v této oblasti navazuje na kompetence, které si žáci osvojili ve stejnojmenné oblasti vzdělávání z předcházejícího vzdělávání; předpokládá se kontinuální pokračování v jejich rozvíjení. Cílem vzdělávání pro zdraví je preventivní aktivní péče o zdraví člověka, která spočívá převážně v přijetí zdravého způsobu života (pohybová aktivnost a správná výživa), v kvalitě mezilidských vztahů, životního prostředí, bezpečí člověka a uvědomělem rozvíjení vlastní identity. Důraz je kladen na kvalitu pohybového učení a tělesné aktivity žáků s cílem podporovat pohybovou aktivnost jako pravidelnou součást každodenního života. Zdůrazňujeme i poznatky o funkci a potřebách těla v jeho biopsychosociální jednotě, výchovu proti závislostem, kritický přístup k mediálním obsahům a odpovědný přístup k sobě a okolí.

Doporučuje se umožňovat žákům účast na projektování aktivit vzdělávání pro zdraví a diferencovat žáky pro plnění úkolů, ve kterých mohou být všichni úspěšní.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- pociťovat potřebu celoživotní odpovědnosti za své zdraví;
- rozvíjet tělesnou zdatnost a kultivovat správné pohybové stereotypy;
- racionálně jednat v situacích osobního a veřejného ohrožení; plnit ukázněně úkoly při mimořádných situacích;
- posoudit důsledky komerčního vlivu médií na zdraví a zaujmout k mediálním obsahům kritický odstup;
- pociťovat radost a uspokojení z prováděné tělesné činnosti;
- dosáhnout optimálního pohybového rozvoje v rámci svých možností, tj. objektivně měřit, analyzovat a vyhodnocovat vlastní svalovou zdatnost a výkonnost;
- dodržovat organizační, hygienické a bezpečnostní zásady pro provádění zdravotně vhodné a bezpečné pohybové činnosti;
- chápat a rozvíjet pozitivní morálně volní vlastnosti a prosociální chování včetně jednání fair play;
- rozhodovat se a vést uvědoměle svůj program zdravého způsobu života, plánovat a podle možností kvalitně realizovat a vyhodnocovat vlastní pohybové aktivity.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zdůvodní význam zdravého životního stylu; - objasní vliv tělesných cvičení na funkci jednotlivých orgánů a soustav a důsledky pohybové nedostatečnosti pro organismus; - dovede uvědoměle zlepšovat svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a kloubní pohyblivost aj.; - osvojil si zásady správného držení těla a chůze; - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k sedavému způsobu života a požadavkům budoucího povolání; osvojil si různé způsoby relaxace; - ověří intenzitu a objem tělesného zatížení měřeními (SF, DF), popíše důsledky snižování a zvyšování zátěže; - navrhne a zdůvodní vhodný vlastní režim zdravého způsobu života; - dovede posoudit biologické, psychické, estetické a sociální účinky pohybových činností; 	<p>1 Zdravý životní styl</p> <p><i>Tělesná výchova</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - poznatky o kosterní, svalové, kardiovaskulární, dýchací aj. soustavě - svalová síla, rychlost, vytrvalost, obratnost, koordinace, ohebnost, rozsah pohybu v kloubech, rovnováha - pohybové aktivity (např. gymnastika, atletika, tanec, úpoly, sportovní hry) - turistika a pobyt v přírodě (např. i lyžování, bruslení, plavání aj podle zájmu žáků a možností školy) - životní prostředí - kompenzace neuropsychické i fyzické zátěže - regenerace - testování tělesné zdatnosti <p><i>Racionální výživa</i></p>
<ul style="list-style-type: none"> - popíše rizikové faktory; - dodržuje pravidla bezpečnosti při pohybových aktivitách; - poskytuje první pomoc sobě a jiným; 	<p>2 Bezpečí člověka</p> <ul style="list-style-type: none"> - rizikové faktory - úrazová prevence - zásady jednání v situacích osobního

- kriticky posoudí mediální informace týkající se péče o zdraví;	ohrožení a za mimořádných událostí - první pomoc
- komunikuje při pohybových činnostech; - spolupracuje s vrstevníky v proměnlivých situacích v týmu, řeší problémy a rozhoduje;	3 Kvalita mezilidských vztahů - komunikace - sociální soudržnost.
- volí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; - je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního zlepšování z nabídky pohybových aktivit.	4 Zdravotní tělesná výchova (podle doporučení lékaře) - speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení - pohybové aktivity prospěšné zdravému tělesnému rozvoji - kontraindikované pohybové aktivity

VZDĚLÁVÁNÍ V INFORMAČNÍCH A KOMUNIKAČNÍCH TECHNOLOGIÍCH

Cílem vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích je naučit žáky pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi.

Vzdělávání v nástavbovém studiu navazuje na požadavky vymezené pro tuto oblast v RVP pro tříleté obory vzdělání s výučním listem kategorie H a na reálné dovednosti žáků. Žáci si prohloubí osvojené dovednosti, naučí se používat operační systém, kancelářský software a pracovat s dalším běžným aplikačním programovým vybavením (včetně specifického programového vybavení používaného v příslušné profesní oblasti). Jedním ze stěžejních témat oblasti informačních a komunikačních technologií, a tedy i cílů výuky, je, aby žák zvládl efektivně komunikovat pomocí Internetu a pracovat s informacemi (zejména s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií), tj. vyhledávat informace, ověřovat jejich pravdivost a úplnost a dále je zpracovávat. Z důvodu provázanosti témat a návaznosti na předchozí vzdělávání se budou jednotlivé tematické celky prolínat a cyklicky opakovat tak, aby žáci přecházeli k náročnějším tématům a úkolům.

Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích je dále vhodné rozšířit podle aktuálních vzdělávacích potřeb, jejichž příčinou mohou být změny na trhu práce, vývoj informačních a komunikačních technologií a specifika oboru, v němž je žák připravován.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - používá počítač a jeho periferie (obsluhuje je, detekuje chyby, vyměňuje spotřební materiál); - je si vědom možností a výhod, ale i rizik (zabezpečení dat před zneužitím, ochrana dat před zničením, porušování autorských práv) a omezení (zejména technických a technologických) spojených s používáním výpočetní techniky; - aplikuje výše uvedené – zejména aktivně využívá prostředky zabezpečení dat před 	<p>1 Práce s počítačem, operační systém, soubory, adresářová struktura, souhrnné cíle</p> <ul style="list-style-type: none"> - hardware, software, osobní počítač, principy fungování, části, periferie - základní a aplikační programové vybavení - operační systém, jeho nastavení - data, soubor, složka, souborový manažer - komprese dat - prostředky zabezpečení dat před zneužitím a ochrany dat před zničením

<p>zneužitím a ochrany dat před zničením;</p> <ul style="list-style-type: none"> - pracuje s prostředky správy operačního systému, na základní úrovni konfiguruje operační systém, nastavuje jeho uživatelské prostředí; - orientuje se v běžném systému – chápe strukturu dat a možnosti jejich uložení, rozumí a orientuje se v systému adresářů, ovládá základní práce se soubory (vyhledávání, kopírování, přesun, mazání), odlišuje a rozpoznává základní typy souborů a pracuje s nimi; - ovládá principy algoritmicizace úloh a sestavuje algoritmy řešení konkrétních úloh (dekompozice úlohy na jednotlivé elementárnější činnosti za použití přiměřené míry abstrakce); - využívá nápovědy a manuálu pro práci se základním a aplikačním programovým vybavením i běžným hardware; - má vytvořeny předpoklady učit se používat nové aplikace, zejména za pomoci manuálu a nápovědy, rozpoznává a využívá analogií ve funkcích a ve způsobu ovládání různých aplikací; - vybírá a používá vhodné programové vybavení pro řešení běžných konkrétních úkolů; 	<ul style="list-style-type: none"> - ochrana autorských práv - algoritmicizace - nápověda, manuál
<ul style="list-style-type: none"> - vytváří, upravuje a uchovává strukturované textové dokumenty (ovládá typografická pravidla, formátování, práce se šablonami, styly, objekty, hromadnou korespondenci, tvoří tabulky, grafy, makra); - vytváří jednoduché multimediální dokumenty (tedy dokumenty v nichž je spojena textová, zvuková a obrazová složka informace) v některém vhodném formátu (HTML dokument, dokument textového procesoru, dokument vytvořený specializovaným SW pro tvorbu prezentací atp.); - ovládá běžné práce s tabulkovým procesorem (editace, matematické operace, vestavěné a vlastní funkce, vyhledávání, filtrování, třídění, tvorba grafu, databáze, kontingenční tabulky a grafy, příprava pro tisk, tisk); - ovládá základní práce v databázovém 	<p>2 Práce se standardním aplikačním programovým vybavením</p> <ul style="list-style-type: none"> - textový procesor - tabulkový procesor - databáze - software pro tvorbu prezentací - spolupráce částí balíku kancelářského software (sdílení a výměna dat, import a export dat...) - základy tvorby maker a jejich použití - grafika (rastrová, vektorová, formáty, komprese, základy práce v SW nástrojích) - další aplikační programové vybavení

<p>procesoru (editace, vyhledávání, filtrování, třídění, relace, tvorba sestav, příprava pro tisk, tisk);</p> <ul style="list-style-type: none"> - zná základní typy grafických formátů, volí odpovídající programové vybavení pro práci s nimi a na základní úrovni grafiku tvoří a upravuje; - používá běžné základní a aplikační programové vybavení (aplikace dodávané s operačním systémem, dále pracuje zejména s aplikacemi tvořícími tzv. kancelářský SW jako celkem); - pracuje s dalšími aplikacemi používanými v příslušné profesní oblasti; 	
<ul style="list-style-type: none"> - chápe specifika práce v síti (včetně rizik), využívá jejich možností a pracuje s jejími prostředky; - komunikuje elektronickou poštou, ovládá i zaslání přílohy, či naopak její přijetí a následné otevření; - využívá nástroje pro organizování a plánování (specializované SW nástroje, případně jako další funkce sofistikovaného poštovního klienta); - ovládá další běžné prostředky online a offline komunikace a výměny dat; 	<p>3 Práce v lokální síti, elektronická komunikace, komunikační a přenosové možnosti Internetu</p> <ul style="list-style-type: none"> - počítačová síť, server, pracovní stanice - připojení k síti a její nastavení - specifika práce v síti, sdílení dokumentů a prostředků - e-mail, organizace času a plánování, chat, messenger, videokonference, telefonie, FTP...
<ul style="list-style-type: none"> - volí vhodné informační zdroje k vyhledávání požadovaných informací a odpovídající techniky (metody, způsoby) k jejich získávání; - získává a využívá informace z otevřených zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet, ovládá jejich vyhledávání, včetně použití filtrování; - orientuje se v získaných informacích, třídí je, analyzuje, vyhodnocuje, provádí jejich výběr a dále je zpracovává; - zaznamenává a uchovává textové, grafické i numerické informace způsobem umožňujícím jejich rychlé vyhledání a využití; - uvědomuje si nutnost posouzení validity informačních zdrojů a použití informací relevantních pro potřeby řešení konkrétního problému; - správně interpretuje získané informace a výsledky jejich zpracování následně 	<p>4 Informační zdroje, celosvětová počítačová síť Internet</p> <ul style="list-style-type: none"> - informace, práce s informacemi - informační zdroje - Internet

<p>prezentuje vhodným způsobem s ohledem na jejich další uživatele;</p> <p>- rozumí běžným i odborným graficky ztvárněným informacím (schémata, grafy apod.).</p>	
---	--

PŘÁVNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Cílem vzdělávání obsahového okruhu právní vzdělávání je vytvořit odpovídající úroveň právního vědomí žáka a schopnost aplikovat právní normy do právem upravovaných společenských vztahů v oblasti bezpečnostně právní činnosti. Právní vzdělávání navazuje na vzdělávání a komunikaci v českém jazyce, na společenskovední vzdělávání, na vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích a promítá se do dalších odborných vzdělávacích okruhů, zejména bezpečnostní přípravy, prevence a odhalování kriminality a dále do vzdělávacího okruhu administrativa a technika bezpečnostní činnosti.

Výsledky vzdělávání v kognitivní oblasti jsou uvedeny níže v tabulkách. Okruh právního vzdělávání směřuje i k formování afektivních výsledků vzdělávání (city, postoje, preference, hodnoty), které jsou u absolventa oboru bezpečnostně právní činnost žádoucí.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi:

- dovedli rozlišovat ve své činnosti právo a spravedlnost;
- jednali s lidmi odpovědně a s citem, neuplatňovali neopodstatněné násilí;
- respektovali lidská práva a svobody zaručené Ústavou ČR;
- byli odolní vůči manipulaci a korupci.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - používá základní právní terminologii; - vysvětlí pojem a systém práva; - rozlišuje normativní právní akty, jejich platnost a účinnost; - vysvětlí základy právních vztahů; - definuje stát a jeho znaky; - popíše dělbu moci ve státě; - vysvětlí fungování státní správy a samosprávy; 	<p>1 Právo a stát</p> <ul style="list-style-type: none"> - úloha práva ve společnosti – vznik, pojem, podstata, systém, funkce a prameny práva - právní norma a normativní právní akty - typy právní kultury - právo a morálka - právní vědomí - výklad práva - stát - veřejná správa
<ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje ústavní pořádek ČR; - a strukturu Ústavy ČR; - charakterizuje základní lidská práva a svobody a jejich aplikaci v bezpečnostně právní činnosti; 	<p>2 Ústavní právo</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojetí, význam a struktura Ústavy ČR - legislativní proces - pojetí, význam a struktura Listiny základních práv a svobod
<ul style="list-style-type: none"> - správně pracuje s pojmy občanského a rodinného práva; - charakterizuje občanskoprávní vztahy; - popíše základy závazkového práva 	<p>3 Občanské a rodinné právo</p> <ul style="list-style-type: none"> - občanskoprávní vztahy - věcná práva - odpovědnost za škodu a bezdůvodné

<p>a věcných práv;</p> <ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí zásady odpovědnosti za škodu a zásady bezdůvodného obohacení; - dovede zpracovat vybrané občanskoprávní smlouvy a podání; - vymezí vzájemné vztahy mezi členy rodiny; - dovede zpracovat vybrané návrhy a dohody z oblasti rodinného práva; 	<p>obohacení</p> <ul style="list-style-type: none"> - závazkové právo - dědické právo - manželství - vztahy mezi rodiči a dětmi
<ul style="list-style-type: none"> - správně užívá základní pojmy obchodního a živnostenského práva; - charakterizuje jednotlivé obchodní společnosti a družstvo; - charakterizuje základní obchodní závazkové vztahy; - charakterizuje jednotlivé druhy živností; - uvede náležitosti živnostenského listu a koncesní listiny a vysvětlí rozdíl mezi nimi; - vyjmenuje podmínky provozování živností; - uvede působnost při rozhodování ve věcech živnostenského podnikání; 	<p>4 Obchodní právo a živnostenské právo</p> <ul style="list-style-type: none"> - podnikání - obchodní rejstřík - hospodářská soutěž - obchodní společnosti a družstvo - obchodní závazkové vztahy - druhy živností - živnostenský list a koncesní listina - živnostenská správa
<ul style="list-style-type: none"> - správně užívá základní pojmy pracovního práva a služebního poměru; - vysvětlí podmínky vzniku pracovního poměru a služebního poměru, popíše jejich průběh a charakterizuje způsoby jejich skončení; - charakterizuje účastníky pracovněprávních vztahů, pracovní a služební podmínky, pracovní a služební kázeň; - dovede zpracovat základní dokumentaci pracovně právních vztahů; 	<p>5 Pracovní právo a služební poměr</p> <ul style="list-style-type: none"> - účastníci pracovněprávních vztahů - vznik, změny a skončení pracovního poměru - pracovní kázeň - pracovní doba, dovolená, mzda a bezpečnost práce - vznik, změny a skončení služebního poměru - služební kázeň - doba služby, dovolená, služební příjem a bezpečnost práce
<ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje základní zásady správního řízení; - vyjmenuje účastníky řízení; - popíše průběh správního řízení; - vymezí náležitosti rozhodnutí; - popíše postup při uplatnění opravného prostředku; 	<p>6 Správní řízení</p> <ul style="list-style-type: none"> - základní zásady správního řízení - správní orgány a účastníci řízení - průběh správního řízení - rozhodnutí ve správním řízení - opravné prostředky
<ul style="list-style-type: none"> - definuje přestupek; - vysvětlí obecná ustanovení přestupkového 	<p>7 Přestupkové právo</p> <ul style="list-style-type: none"> - právní úprava přestupků

<p>zákona;</p> <ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí skutkovou podstatu jednotlivých přestupků; - popíše činnost policejního orgánu při řešení přestupku; - popíše postup v blokovém řízení; - popíše řízení o přestupcích; - zpracuje oznámení o přestupku; 	<ul style="list-style-type: none"> - obecná ustanovení zákona o přestupcích - druhy přestupků - řízení o přestupcích
<ul style="list-style-type: none"> - definuje zásady trestního práva; - definuje pojem trestný čin (přečin, zločin) a provinění u osob mladistvých; - vysvětlí povinné znaky skutkové podstaty trestného činu; - charakterizuje vývojová stadia trestného činu (přečinu, zločinu) a provinění u osob mladistvých; - charakterizuje okolnosti vylučující protiprávnost činu; - charakterizuje trestnou součinnost a účastenství; - Charakterizuje zánik trestní odpovědnosti; - Charakterizuje trestní sankce (tresty a ochranná opatření) a opatření ukládaná mladistvým; - vysvětlí trestní odpovědnost mladistvých za protiprávní činy; - provede právní kvalifikaci vybraných trestných činů (přečinů, zločinů) a provinění u osob mladistvých; 	<p>8 Trestní právo hmotné</p> <ul style="list-style-type: none"> - zásady trestního práva - trestný čin (přečin, zločin) a provinění u osob mladistvých - skutková podstata trestného činu (přečinu, zločinu) a provinění u osob mladistvých - vývojová stadia trestného činu (přečinu, zločinu) a provinění u osob mladistvých - okolnosti vylučující protiprávnost činu - trestná součinnost a účastenství - zánik trestní odpovědnosti - trestní sankce (tresty a ochranná opatření) - trestní odpovědnost mladistvých - rozборы vybraných skutkových podstat trestných činů (přečinů, zločinů) a provinění u osob mladistvých a jejich právní kvalifikace
<ul style="list-style-type: none"> - uvede základní zásady trestního řízení; - charakterizuje stadia trestního řízení; - charakterizuje přípravné řízení, včetně řízení proti mladistvým; - charakterizuje procesní úkony k zajištění osob a věcí; - vysvětlí základní pojmy dokazování; 	<p>9 Trestní právo procesní</p> <ul style="list-style-type: none"> - základní zásady, subjekty a stadia trestního řízení - vyšetřování trestných činů (přečinů, zločinů) a provinění u osob mladistvých - procesní úkony k zajištění osob a věcí - dokazování - řízení před soudem
<ul style="list-style-type: none"> - popíše činnost a úlohu soudů, státního zastupitelství, advokacie a notářství. 	<p>10 Soudy, státní zastupitelství, advokacie a notářství</p> <ul style="list-style-type: none"> - organizace a úkoly soudů, státního zastupitelství, advokacie a notářství

BEZPEČNOSTNÍ PŘÍPRAVA

Cílem vzdělávání obsahového okruhu bezpečnostní příprava je vybavení žáků základními znalostmi obecně závazných právních norem a dovednostmi využívanými v bezpečnostních sborech, zejména v Policii ČR a formování postojů žáků projevujících zájem o službu v bezpečnostních sborech.

Obsahový okruh bezpečnostní příprava seznámí žáky s právní úpravou činnosti a úkolů bezpečnostních sborů, zejména Policie ČR, Vězeňské služby ČR a Obecní policie. Žák je vychováván k uvědomění si odpovědnosti za bezpečnost občanů a službu občanům, k efektivnímu jednání a pomoci při vzniku mimořádných a pro občany nebezpečných událostí.

Absolventi jsou vedeni k tomu, aby ve své v bezpečnostně právní činnosti důsledně vycházeli z práva a jeho norem:

- dodržovali etiku policejní práce a plnili co nejlépe povinnosti pracovníka bezpečnostních sborů dle právních norem;
- projevovali empatii k poškozeným a obětem trestných činů, zdrželi se způsobení bezdůvodné újmy vůči podezřelým;
- chránili lidské zdraví – své, svých kolegů a především občanů;
- prosazovali realizaci prevence před sankcemi;
- přistupovali bez averze a předsudků vůči cizincům a příslušníkům minorit;
- v souladu se zákony se plně angažovali při záchraně lidí v mimořádných situacích; živelných pohromách a ekologických haváriích;
- obezřetně, odpovědně a v souladu s právními předpisy nakládali se zbraněmi, střelivem a bezpečnostním materiálem;
- jednali v souladu s ochranou živé a neživé přírody, udržitelného rozvoje a kulturních a historických hodnot.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none">- popíše úkoly, organizaci a řízení policie ČR a vysvětlí povinnosti a oprávnění policistů;- popíše úkoly, organizaci a řízení vězeňské služby, povinnosti a oprávnění příslušníka vězeňské služby;- popíše povinnosti a oprávnění příslušníka při plnění úkolů justiční stráže;- rozliší působnost jednotlivých bezpečnostních sborů;- charakterizuje postavení obecní policie, popíše její věcnou a místní působnost, úkoly a její organizaci, povinnosti strážníka a jeho oprávnění;	<p>1 Bezpečnostní sbory a Obecní policie</p> <ul style="list-style-type: none">- Policie ČR, Hasičský záchranný sbor ČR, Celní správa ČR, Vězeňská služba ČR, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace- policejní právo a jeho normy,- právní úprava činnosti bezpečnostních sborů upravující organizaci a úkoly,- právní úprava činnosti Obecní policie
<ul style="list-style-type: none">- objasní práci Policie ČR jako službu veřejnosti a vysvětlí povinnosti policisty podle příslušných právních norem;- vymezí zákonné důvody a podmínky	<p>2 Policie ČR</p> <ul style="list-style-type: none">- Organizační struktura služby pořádkové policie- povinnosti policistů

<ul style="list-style-type: none"> spojené s realizací jednotlivých oprávnění, včetně časových lhůt při omezení osobní svobody osob; - charakterizuje kategorie osob umístěných do policejní cely; - popíše etické aspekty jednání s osobami umístěnými v policejní cele; - vysvětlí režim v policejní cele; - charakterizuje jednotlivé druhy donucovacích prostředků; - vysvětlí zákonné důvody a oprávněnost použití donucovacích prostředků; - objasní součinnost a spolupráci policistů s orgány státní správy a samosprávy na úseku bezpečnosti; - charakterizuje oprávněné subjekty a hlavní zásady součinnosti a spolupráce s orgány státní správy a samosprávy na úseku ochrany a bezpečnosti, včetně významu prevence; - popíše doklady prokazující totožnost osoby; - charakterizuje správní řízení na úseku občanských průkazů; - popíše právní úpravu pobytu občanů na území ČR; - charakterizuje systém evidence obyvatel; - orientuje se v právní úpravě a průběhu správního řízení na úseku zbraní a střeliva, v podmínkách vydávání zbrojních průkazů a zbrojní licence; - orientuje se v právní úpravě problematiky ochrany životního prostředí; 	<ul style="list-style-type: none"> - etika policejní práce - oprávnění policistů podle zákona o Policii ČR - policejní cely - donucovací prostředky - součinnost a spolupráce s orgány státní správy a samosprávy na úseku ochrany a bezpečnosti - doklady totožnosti občana - problematika pobytu občanů na území ČR - zbraně a střelivo - spolupráce obvodních oddělení Policie ČR a Obecní policie na úseku ochrany životního prostředí
<ul style="list-style-type: none"> - objasní působnost jednotlivých ministerstev v silniční dopravě; - vysvětlí oprávnění Policie ČR, obecní policie a Celní správy při dohledu nad silničním provozem a jejich úkoly v oblasti prevence; - dovede pro svou činnost využívat statistické prameny týkající se nehodovosti v silniční dopravě; - klasifikuje pozemní komunikace a jejich součásti; - vysvětlí zpoplatnění komunikací; - charakterizuje právní úpravu provozu na 	<p>3 Organizační struktura služby dopravní policie</p> <ul style="list-style-type: none"> - doprava a společnost - rozdělení působnosti Ministerstva vnitra ČR a Ministerstva dopravy ČR a Ministerstva financí ČR na úseku silniční dopravy - prevence a bezpečnost silničního provozu - pozemní komunikace - pravidla provozu na pozemních komunikacích - podmínky provozu silničních vozidel na

<p>pozemních komunikacích a povinnosti účastníků;</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje technické podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích; - charakterizuje zásady práce policisty při objasňování dopravní nehody a povinnosti účastníka dopravní nehody; - vysvětlí zásady přepravy nebezpečných látek na pozemních komunikacích; - definuje přestupek v dopravě včetně sankcí; - objasní blokové řízení; - zpracuje oznámení o dopravním přestupku; - objasní postup policie při podezření z požití alkoholických či jiných návykových látek účastníkem provozu na pozemních komunikacích; - popíše evidenci řidičů, evidenci motorových a přípojných vozidel; - vysvětlí problematiku registračních značek; - vysvětlí pojem registrační značka a ochranné znaky; - uvede druhy řidičských průkazů včetně skupin a podskupin řidičských oprávnění; 	<p>pozemních komunikacích</p> <ul style="list-style-type: none"> - provozování silniční dopravy - přestupky související s provozem na pozemních komunikacích - správní evidence na úseku silničního provozu - řidičské průkazy a řidičská oprávnění
<ul style="list-style-type: none"> - uvede jednotlivé druhy cestovních dokladů občanů ČR; - charakterizuje vybrané cestovní doklady cizinců ze třetích zemí, průkazy totožnosti občanů Evropské unie; - uvede důvody neplatnosti a zadržení cestovního dokladu občana ČR; - popíše průběh správního řízení na úseku cestovních dokladů; - charakterizuje jednotlivé druhy pobytu cizinců na území ČR a pravidla pobytového režimu cizinců; - popíše druhy víz ČR a jednotné schengenské vízum; - uvede oprávněné úřady vydávající víza; - popíše postavení azylantů a cizinců požívajících dočasnou ochranu; - popíše aktuální stav evropské integrace; - dovede aplikovat zásady práva Evropské unie při uplatňování volného pohybu osob; - vysvětlí smysl, účel a základní pojmy Schengenského acquis; 	<p>4 Organizační struktura služby cizinecké policie</p> <ul style="list-style-type: none"> - cestovní doklady - pobyt cizinců na území ČR - azyl a dočasná ochrana - doklady totožnosti cizince - česká a Schengenská víza - azyl a dočasná ochrana - evropské právo a Schengenské acquis - mezinárodní terorismus

<ul style="list-style-type: none"> - popíše vznik a úkoly Europolu a charakterizuje systém mezinárodní policejní spolupráce; - charakterizuje terorismus; 	
<ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí základní pojmy související s ochranou člověka za mimořádných událostí; - klasifikuje druhy živelních pohrom, vysvětlí jejich příčinu, ochranu před nimi a význam prevence; - zdůvodní chování obyvatelstva při živelních pohromách; - popíše chování obyvatelstva při úniku nebezpečných látek a úlohu bezpečnostních složek při tomto druhu ohrožení; - zpracuje informace o řešení havárie s možnostmi úniku nebezpečných látek; - popíše chování obyvatelstva při radiační havárii; - zpracuje informaci o řešení možné radiační havárie; - klasifikuje základní zranění dle metodiky START; - dovede aplikovat nutnou první pomoc; 	<p>5 Ochrana člověka za mimořádných událostí</p> <ul style="list-style-type: none"> - živelní pohromy - havárie s únikem nebezpečných látek - radiační havárie jaderných energetických zařízení - zásady poskytování první pomoci
<ul style="list-style-type: none"> - popíše historický vývoj zbraní se zaměřením na zbraně palné; - charakterizuje konstrukce a principy činnosti jednotlivých zbraní; - dovede aplikovat právní normy vztahující se ke zbraním a střelivu; - rozlišuje „držení zbraní a střeliva“ a „nošení zbraní a střeliva“; - popíše kategorie zbrojních průkazů a uvede příklady povinností držitele zbrojního průkazu skupiny A až E; - aplikuje bezpečnostní opatření a zásady bezpečné manipulace při zacházení se zbraněmi a střelivem; - aplikuje základy teorie střelby při užití střelných zbraní; - popíše hlavní části nábojů; - uplatňuje žádoucí návyky a dovednosti v manipulaci se zbraněmi; - střílí s požadovanou přesností; - dodržuje postupy předepsané při přerušení 	<p>6 Střelecká příprava</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbraně a jejich historický vývoj - charakteristika některých zbraní - zákon o zbraních a střelivu - bezpečnostní opatření při zacházení se zbraněmi - teorie střelby - konstrukce nábojů - hlavní části náboje do palných zbraní - praktická manipulace se zbraní (suchý nácvik) - školní střelba dle pravidel sportovní střelby - čištění a údržba zbraní – zásady

<p>střelby a v případě poruchy zbraně; - dovede čistit, udržovat a ukládat zbraně a střelivo.</p>	
---	--

PREVENCE A ODHALOVÁNÍ KRIMINALITY

Cílem vzdělávání obsahového okruhu prevence a odhalování kriminality je vybavit žáky kompetencemi, které se týkají příčin a podmínek páchané trestné činnosti a možností jejího předcházení, vyšetřování a odhalování. Obsahový okruh kontrola kriminality zahrnuje tematiku kriminalistiky, kriminologie, viktimologie a penologie.

Kriminologie s výraznou metodologickou funkcí směřuje k uvědomění si širších souvislostí kriminality a k praktickým aplikacím při rozhodovacích procesech v bezpečnostní praxi. Má výrazný multidisciplinární charakter tvořící v systému výuky spojující článek mezi společenskovedním základem a speciálními bezpečnostními disciplínami.

Kriminologie je organizačně členěna na obecnou a zvláštní část. Obecná část se zabývá podstatou oboru, základními kriminologickými pojmy a směry, zločinností z fenomenologického a etiologického hlediska, pachatelem a obětí trestného činu a kriminologickými výzkumy. Jde tedy o problematiku společnou veškerým kriminálním jevům, všem druhům kriminality a všem skupinám pachatelů.

Specifikovaný pohled na kriminální jevy, který je náplní zvláštní části obsahového okruhu, umožňuje operovat s konkrétnějšími poznatky a doporučeními využitelnými pro koncipování praktických opatření v rámci kontroly kriminality. Systematika zvláštní části vychází z tradičně pojatých druhů kriminality (násilná, mravnostní, majetková, hospodářská, dopravní atd.) a přihlíží k nově či zvláště dynamicky se vyvíjející kriminalitě (organizovaná, počítačová, etnických skupin, cizinců, uprchlíků apod.).

Vzdělávání v oblasti prevence a odhalování kriminality usiluje o formování těchto postojů, hodnot a preferencí, tzn. aby žáci:

- pohlíželi na trestnou činnost a kriminalitu jako na nežádoucí patologický jev společnosti;
- chápali potřebu odborných kompetencí jako nezbytný předpoklad pro výkon budoucího povolání;
- uvědomili si, že jejich pracovní činnost je neslučitelná s účastí na kriminálních činech;
- byli odolní k politické a jiné manipulaci nebo korupci;
- oprostili se ve kriminologické činnosti od předsudků vůči příslušníkům různých etnických, náboženských a sociálních skupin.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakterizuje předmět, úkoly a systém kriminologie; - vysvětlí základní pojmy; - objasní vztah mezi pachatelem a obětí trestného činu; - rozčlení kriminální prevenci; - orientuje se v oblasti trestní represe; - charakterizuje podstatu a význam 	<p>1 Kriminologie</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kriminologie, obecná část - kriminologický výzkum - fenomenologie kriminality - etiologie kriminality - osobnost pachatele - viktimologie - kontrola a prevence kriminality - trestní represe a penologie

<ul style="list-style-type: none"> penologie pro praxi; - charakterizuje druhy kriminality a jednotlivá preventivní opatření; - charakterizuje recidivu kriminality, její příčiny a podmínky; - orientuje se ve struktuře a dynamice kriminality; 	<ul style="list-style-type: none"> - kriminologické prognózování - Kriminologie, zvláštní část - recidiva kriminality - druhy kriminality
<ul style="list-style-type: none"> - objasní pojem, podstatu, předmět, systém a metody kriminalistiky; - aplikuje nauku o stopách ve své praktické činnosti; - charakterizuje pojem, podstatu, objekty zkoumání a význam jednotlivých kriminalistických technik a metod; - popíše postup při zajišťování jednotlivých druhů kriminalistických stop a materiálů; - vyhledá a zajistí vybrané druhy stop a materiálů; - charakterizuje pojem, podstatu a význam dokumentace; - klasifikuje dokumentaci; - charakterizuje kriminalistickou fotografii; - vyhotoví požadovanou technikou fotografickou dokumentaci; - uvede a charakterizuje jednotlivé komponenty trestného činu; - objasní význam poznání trestného činu a vyšetřovací situace; - charakterizuje místo činu, význam jeho ohledání a dokumentaci z ohledání; - vysvětlí postup při vytyčování a prověřování kriminalistických verzí; - charakterizuje pojem, podstatu a význam vybraných metod kriminalistické taktiky; - orientuje se ve vybraných informačních systémech využívaných v praxi; - charakterizuje podstatu a význam metodiky pro vyšetřování trestné činnosti; - vysvětlí podstatu a význam jednotlivých metodik vyšetřování. 	<p>2 Kriminalistika</p> <ul style="list-style-type: none"> - kriminalistická nauka o stopách - kriminalistická identifikace - kriminalistická technika - kriminalistické metody identifikace osob a věcí - kriminalistická dokumentace - kriminalisticko technická dokumentace - základy kriminalistické fotografie - kriminalistické učení o trestném činu - kriminalistická charakteristika trestného činu - poznání trestného činu a vyšetřovací situace - kriminalistická taktika - vybrané problémy kriminalisticko-taktických metod - obecné otázky metodiky vyšetřování jednotlivých trestných činů

OSOBNOSTNÍ PŘÍPRAVA

Cílem vzdělávacího obsahového okruhu osobnostní příprava v jeho složce pedagogické je poskytnout žákům poznatky o výchově jako významné sociální činnosti, kterou budou ve své

budoucí práci provádět, jak u dětí a mládeže, tak u dospělých. I když nejde o jejich činnost základní, ale spíše doprovodnou, např. ve smyslu prevence nežádoucích jevů nebo vzdělávání spolupracovníků, je pedagogická obsahová složka pro daný obor vzdělávání funkční.

Aplikovaná psychologie v tomto oboru vzdělání směřuje k poznatkům z vybraných obsahů psychologie osobnosti, sociální psychologie, viktimologie (nauka o oběti), penologie (nauka o výkonu trestu a jeho účincích a o zařízeních k jeho výkonu) a forenzní psychologie (soudní psychologie) včetně jejich aplikace v bezpečnostně právní činnosti. Studium psychologie také přispěje k osvojení zásad duševní hygieny, sebezpoznání a seberegulace absolventů.

Administrativa a technika bezpečnostní činnosti směřuje k tomu, aby žák odborně prováděl administrativní práce s využitím kancelářské techniky v běžném životě i v bezpečnostní praxi.

Učivo obsahového okruhu prohlubuje poznatky ze všeobecně vzdělávacích kurikulárních rámců a navazuje na odborné vzdělávání v okruzích právní vzdělávání, bezpečnostní příprava a prevence a odhalování kriminality s cílem aplikace psychologických poznatků a zohlednění mediální výchovy.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žák získal tyto kompetence:

- orientoval se v konfliktních situacích a osvojil si model, jak situace řešit a rozvíjel výkonové kompetence;
- rozuměl osobám různého stáří a sociálního zařazení a uměl s nimi vhodně jednat;
- aplikoval pedagogické a psychologické poznatky do bezpečnostně právní činnosti při řešení různých situací;
- samostatně, rychle, přesně, jazykově a formálně správně zpracovával korespondenci v praktické činnosti;
- pracoval v souladu se zákonem o archivnictví a spisové službě a v souladu se zákonem o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti.

Vzdělávání směřuje k posilování těchto citů, postojů, preferencí a hodnot, tzn. aby žák:

- rozuměl pohnutkám komunikačních partnerů – vcítil se do jejich situace;
- byl připraven na setkávání se stavy krajní nouze, nutné obrany nebo nebezpečí;
- respektoval lidská práva, soucítil s lidmi a maximálně jim pomáhal.

Výsledky vzdělávání	Učivo
<p>Žák:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vymezí, co je pedagogika a co je jejím účelem; - vymezí, co se rozumí pedagogickým působením; - popíše strukturu a kontext vzdělávacích /výchovných procesů ve vybraných konkrétních situacích bezpečnostně právní činnosti; 	<p>1 Pedagogika a její aplikace</p> <ul style="list-style-type: none"> - pedagogika jako vědní disciplína - pedagogické působení a jeho zásady - vybrané pedagogické konkrétní situace (přednáška pro mládež, beseda se seniory, instruktáž pro spolupracovníky, ...)
<ul style="list-style-type: none"> - popíše specifika vzdělávání dospělých; - dovede navrhnout vhodnou didaktickou metodu pro určitý pedagogický cíl; - vysvětlí a prakticky demonstruje činnost lektora v konkrétní situaci; 	<p>2 Profesionální výchova a vzdělávání dospělých</p> <ul style="list-style-type: none"> - specifika vzdělávání dospělých a celoživotní učení - didaktická teorie vzdělávání dospělých - vybrané didaktické metody používané

	<p>pracovníky bezpečnostně právními činnosti</p> <ul style="list-style-type: none"> - požadavky na lektora
<ul style="list-style-type: none"> - vymezí rozdíl mezi morálními, právními a zákonnými povinnostmi občanů; - objasní zásady jednání s lidmi; - vysvětlí povinnosti a správné profesní jednání příslušníků a zaměstnanců na konkrétních příkladech bezpečnostní praxe; - charakterizuje požadavky na osobnost pracovníka bezpečnostně právní činnosti; - objasní, jak lze eliminovat profesní deformace; 	<p>3 Profesní etika</p> <ul style="list-style-type: none"> - význam profesní etiky v bezpečnostně právní činnosti - morální, právní a zákonné povinnosti občanů - vztah policie občan - vztah bezpečnostního pracovníka k moci (pravomoc, odpovědnost, zneužití pravomoci) - zásady jednání s lidmi, sebekontrola - osobnostní charakteristika pracovníka bezpečnostně právní činnosti - profesionální deformace a jejich prevence
<ul style="list-style-type: none"> - vymezí předmět studia psychologie, policejní psychologie, kriminální psychologie a forenzní psychologie; - popíše, jak se jednotlivé psychické jevy odrážejí v tělesných projevech, prožívání, chování a jednání lidí; - vysvětlí biologické a sociální determinanty lidské psychiky; - charakterizuje jednotlivé etapy lidského života; - objasní zdroje individuálních rozdílů jednotlivých osobností; - zpracuje charakteristiku konkrétní osobnosti; - popíše způsoby zvládnání náročných životních situací, jako je stres, frustrace, deprivace, konflikt rozhodování; 	<p>4 Psychologie a její aplikace</p> <ul style="list-style-type: none"> - psychologie, policejní, kriminální a forenzní psychologie - psychické jevy - psychologie osobnosti
<ul style="list-style-type: none"> - vysvětlí proces socializace; - klasifikuje sociální skupiny a charakterizuje je; - na konkrétních příkladech demonstruje verbální a neverbální aspekty komunikace; - při výkonu své profesní činnosti dovede eliminovat nežádoucí vlivy předsudků, stereotypů a hodnotitelské chyby; - popíše příčiny agresivního chování a možnost jeho eliminace; - vysvětlí odosobnění davu, chování pokojných davů, davů např. na fotbalových utkáních, dovede uplatňovat doporučení 	<p>5 Sociální psychologie a její aplikace</p> <ul style="list-style-type: none"> - socializace osobnosti - sociální skupiny - jedinec ve skupině - vnímání druhých lidí - jednání v davu a hromadné chování - jednání s lidmi – verbální a neverbální řeč, konflikt a spolupráce, asertivita, altruistické chování - postoje veřejnosti k bezpečnostním složkám - mediální obraz bezpečnostních složek

<p>pro kontrolu davu;</p> <ul style="list-style-type: none"> - uplatňuje altruistické chování k osobám, které potřebují ochranu a pomoc; - dovede vyhodnocovat postoje veřejnosti k bezpečnostním složkám a jejich aktivitám; - aplikuje metody pozitivního ovlivňování vztahů mezi bezpečnostními složkami, veřejností a zástupci médií; - aplikuje poznatky z mediální výchovy při rozboru obrazu bezpečnostních složek v médiích; 	
<ul style="list-style-type: none"> - popíše reakci oběti a její prožívání; - vysvětlí proces získávání poznatků o oběti; - vysvětlí, jak k oběti přistupovat a jak s ní jednat; 	<p>6 Psychologie oběti</p> <ul style="list-style-type: none"> - viktimologie a její předmět - dopad trestného činu na oběť - jednání s obětí trestného činu - problém poskytování pomoci
<ul style="list-style-type: none"> - dovede aplikovat poznatky z forenzní, penitenciární a postpeniterciární psychologie ve své profesní činnosti. 	<p>7 Forenzní a penitenciární psychologie</p> <ul style="list-style-type: none"> - Forenzní a penitenciární psychologie - forenzní psychologie a její předmět - kriminalistická psychologie – psychologie výslechu, výpovědi, zvláštnosti výslechu - penitenciární a postpeniterciární psychologie
<ul style="list-style-type: none"> - samostatně, rychle, přesně, jazykově a formálně správně zpracovává korespondenci v praktické činnosti, - pracuje v souladu se zákonem o archivnictví a spisové službě, - pracuje v souladu se zákonem o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti. 	<p>8 Administrativa a technika bezpečnostní činnosti</p> <ul style="list-style-type: none"> - Psaní na psacím stroji a počítači - dokumenty v administrativní činnosti - manipulace s dokumenty - uchovávání dokumentů

7 Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání

Délka a forma vzdělávání: 2 roky, denní

Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet vyučovacích hodin za celou dobu vzdělávání	
	týdenních	celkový
Jazykové vzdělávání		
- český jazyk	2	64
- cizí jazyk	5	160
Estetické vzdělávání	3	96
Vzdělávání pro zdraví	4	128
<i>Odborné obsahové okruhy</i>		
Právní vzdělávání	10	320
Bezpečnostní příprava	8	256
Prevence a odhalování kriminality	5	160
Osobnostní příprava	6	192
<i>Volitelné vzdělávací oblasti:</i>		
Společenskovední vzdělávání		
Matematické vzdělávání		
Přírodovědné vzdělávání		
Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích	6	192
Disponibilní hodiny	15	480
Celkem	64	2 048

Minimální týdenní počet vyučovacích hodin v jednotlivých ročnících je 29.

Poznámky:

1. Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání je východiskem pro tvorbu učebních plánů ve ŠVP. Do učebního plánu školního vzdělávacího programu se zařazují vyučovací předměty (moduly), které se vytvářejí na základě vzdělávacích oblastí a obsahových okruhů stanovených v rámcovém rozvržení obsahu vzdělávání. Stanovené vzdělávací oblasti a obsahové okruhy a jejich minimální počty vyučovacích hodin jsou závazné, jejich dodržení ve ŠVP musí být prokazatelné.
2. Škola zařadí do ŠVP minimálně dvě volitelné vzdělávací oblasti. Z přírodovědného vzdělávání může škola zařadit jednu disciplínu. Volitelné vzdělávací oblasti slouží k prohloubení všeobecného vzdělání podle potřeb oboru a k zajištění přípravy žáků na společnou část maturitní zkoušky.

3. Disponibilní hodiny jsou určeny pro vytváření profilace ŠVP, realizaci průřezových témat, posílení hodinové dotace jednotlivých vzdělávacích oblastí a obsahových okruhů, pro podporu zájmové orientace žáků, pro zavádění výuky dalšího cizího jazyka.
4. Minimální počet týdenních vyučovacích hodin za celou dobu vzdělávání je 64, maximální 70.
5. Pro úspěšnou realizaci vzdělávání je nutné vytvářet podmínky pro osvojení požadovaných praktických dovedností a činností formou cvičení (v laboratořích, dílnách, odborných učebnách, fiktivních firmách apod.), učební a odborné praxe. Na cvičení, učební nebo odbornou praxi lze žáky dělit na skupiny, zejména z důvodů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a hygienických požadavků podle platných právních předpisů. Obsah praktických činností se odvíjí od vzdělávacích oblastí a obsahových okruhů RVP, především Právní vzdělávání, Bezpečnostní příprava, Prevence a odhalování kriminality, Osobnostní příprava
6. Do ŠVP musí být zařazena odborná praxe v minimálním rozsahu 2 týdny za celou dobu vzdělávání. Odborná praxe se organizuje v souladu s platnými právními předpisy. Část odborné praxe lze vykonávat i v období prázdnin v rozsahu nejdéle 2 týdnů.
7. Ve ŠVP musí být v každém ročníku zařazena v denní formě vzdělávání tělesná výchova, v minimálním rozsahu 2 hodiny týdně. Do jiných forem vzdělávání než denní se tělesná výchova zpravidla nezařazuje, pokud to nevyžaduje charakter odborné přípravy.
8. Průměrný počet vyučovacích hodin ve třídě za týden je s ohledem na nezbytné dělení tříd na skupiny stanoven na xx xx pro každý ročník. Uvedená hodnota ukazatele H je stanovena jako minimální pro určení výše finančních prostředků přidělovaných podle § 160 až 162 školského zákona a vyhlášky č. 492/2005 Sb., o krajských normativních.

8 Průřezová témata

8.1 Člověk v demokratické společnosti

Charakteristika tématu

Výchova k demokratickému občanství a humanitě se zaměřuje na vytváření a upevňování takových postojů a hodnotové orientace žáků, které jsou potřebné pro fungování a zdokonalování demokracie a pro multikulturní soužití. Nejde však pouze o postoje, hodnoty a jejich preference, ale také o budování občanské gramotnosti žáků, tj. osvojení si faktické, věcné a normativní stránky jednání odpovědného aktivního občana.

Výchova k demokratickému občanství se realizuje i v těch školních vzdělávacích programech, do nichž nebyla zařazena povinně volitelná složka kurikula Společenskovědní vzdělávání, v níž je k výchově k demokracii největší příležitost. Ve všech vyučovacích předmětech lze totiž výchovně působit na žáky a vést je k demokratickým a slušným mezilidským vztahům – budovat demokratické edukační klima, schopné reagovat na problémy a potřeby starších žáků nástavbového studia.

Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu

K odpovědnému a demokratickému jednání je třeba mít dostatečně rozvinuté klíčové kompetence (komunikativní kompetence, personální a sociální kompetence, kompetence k řešení problémů a k práci s informacemi atp.), proto jejich systematické rozvíjení ve všech vyučovacích předmětech výrazně napomáhá výchově k demokratickému jednání.

Žáci jsou vedeni k tomu, aby:

- měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku;
- byli připraveni klást si základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení;
- byli ochotni a schopni se celoživotně vzdělávat;
- hledali kompromisy mezi osobní svobodou a sociální odpovědností a byli kriticky tolerantní;
- byli schopni odolávat myšlenkové manipulaci;
- dovedli se orientovat v mediálních obsazích, kriticky je hodnotit a optimálně využívat masová média pro své různé potřeby;
- dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení;
- byli ochotni se angažovat nejen pro vlastní prospěch, ale i pro veřejné zájmy a ve prospěch lidí v jiných zemích a na jiných kontinentech;
- vážili si materiálních a duchovních hodnot, dobrého životního prostředí a snažili se je chránit a zachovat pro budoucí generace.

Obsah tématu a jeho realizace jsou rozdílné v jednotlivých ŠVP – závisí na tom, zda v konkrétním ŠVP je zařazen kurikulární rámec Společenskovědní vzdělávání.

Obsahy určené pro všechny ŠVP bez rozdílu:

- kultivace dospělé osobnosti a etická výchova;
- prohloubení schopnosti a motivace k učení;

- výcvik v komunikaci, vyjednávání, řešení konfliktů;
- soužití v multikulturní společnosti;
- úcta k životu, stáří a pomoc potřebným;
- ČR, Evropa a soudobý svět z hlediska studovaného oboru;
- masová média a rozvíjení mediální gramotnosti žáků.

V těch ŠVP, kde škola zařadila kurikulární rámec Společenskovědní vzdělávání, přistupují ke shora uvedeným obsahům ještě tyto další:

- politika, politické systémy, globalizace
- základní rysy 20. století;
- vybrané oblasti filozofické antropologie a filozofické etiky (blíže – viz příslušný kurikulární rámec).

Průřezové téma se realizuje zejména:

- **důslednou kultivací chování a jednání žáků** ve smyslu obyčejné lidské slušnosti, čestnosti, tolerance, solidarity, prosociálního chování atp. Cílem je kladný přístup žáka k sobě samému a z toho pramenící jeho kladný přístup k životu, k ostatním lidem, k živé i neživé přírodě, ke kulturním, historickým a jiným hodnotám, které lidé vytvořili a vytvářejí;
- **vytvořením demokratického klimatu školy**, kde se lidé vzájemně respektují a spolupracují;
- **promyšleným a funkčním používáním různých strategií výuky**, protože právě ony jsou zásadní pro rozvoj klíčových kompetencí a dosahování ostatních plánovaných vzdělávacích cílů;
- v realizaci **mediální výchovy**.

8.2 Člověk a životní prostředí

Charakteristika tématu

Udržitelný rozvoj patří mezi priority EU včetně naší republiky. Národní strategie vzdělávání k udržitelnému rozvoji (2007) udává hlavní strategické linie pro implementaci principů udržitelného rozvoje v rámci vzdělávací soustavy České republiky a je jedním z východisek pro tvorbu vzdělávacích programů. Environmentální vzdělávání a výchova jako jejich nedílná součást poskytuje žákům znalosti a dovednosti potřebné pro myšlení a jednání v souladu s principy udržitelného rozvoje. Vede k odpovědnosti za udržení kvality životního prostředí a jeho jednotlivých složek i k úctě k životu ve všech jeho formách. V souvislosti s odborným vzděláváním poukazuje na vlivy pracovních činností na prostředí a zdraví a využívání moderní techniky a technologie v zájmu udržitelnosti rozvoje.

Hlavním cílem průřezového tématu Člověk a životní prostředí je:

- pochopení souvislosti mezi různými jevy v prostředí a lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními environmentálními problémy;
- porozumění souvislostem mezi environmentálními, ekonomickými a sociálními aspekty ve vztahu k udržitelnému rozvoji;
- respektování principů udržitelného rozvoje;
- získání přehledu o způsobech ochrany přírody, o používání technologických, ekonomických a právních nástrojů pro zajištění udržitelného rozvoje;

- pochopení vlastní odpovědnosti za své jednání a snaha aktivně se podílet na řešení environmentálních problémů;
- osvojení základních principů šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí v osobním a profesním jednání.

Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu

Přínos průřezového tématu je ve třech rovinách:

- informativní, tj. směřující k získání potřebných znalostí a dovedností, jejich chápání a hodnocení;
- formativní, tj. zaměřené zejména na vytváření hodnot a postojů ve vztahu k životnímu prostředí (etických, citových, estetických apod.);
- sociálně-komunikativní, tj. zaměřené na rozvoj dovedností vyjadřovat a zdůvodňovat své názory, zprostředkovávat informace, obhajovat řešení problematiky životního prostředí a působit pozitivním směrem na jednání a postoje druhých lidí.

Obsah tématu a jeho realizace

Obsah tématu a jeho realizace může být rozdílná, záleží na tom, zda škola zařadí do svého školního vzdělávacího programu vzdělávací oblast Přírodovědné vzdělávání, kde je průřezové téma začleněno především v tematických celcích ekologie a člověk a životní prostředí.

Získané vědomosti a dovednosti se v průřezovém tématu propojují a doplňují tak, aby vznikl ucelený obraz ukazující složitost souvislostí v přírodě, ve společnosti, mezi přírodou a člověkem a jeho životním prostředím.

V odborné složce je průřezové téma diferencovaně začleněno do obsahových okruhů podle charakteru oborů vzdělání. Zaměřuje se zejména na materiálové a energetické zdroje, na kvalitu pracovního prostředí, vlivy pracovních činností na prostředí a na zdraví, na technické a technologické procesy a řídicí činnosti.

Obsah průřezového tématu Člověk a životní prostředí společný pro všechna ŠVP:

- současné globální, regionální a lokální problémy rozvoje a vztahy člověka k prostředí (klimatické změny, ohrožování ovzduší, vody, půdy, ekosystémů i biosféry z různých hledisek rozvoje lidské populace, vliv prostředí na lidské zdraví);
- možnosti a způsoby řešení environmentálních problémů a udržitelnosti rozvoje v daném oboru vzdělání a v občanském životě (např. nástroje právní, ekonomické, informační, technické, technologické, organizační, prevence negativních jevů, principy udržitelnosti rozvoje).

V případě zařazení Přírodovědného vzdělávání do ŠVP přistupuje ještě:

- biosféra v ekosystémovém pojetí (znalosti o abiotických a biotických podmínkách života, o ekologické přizpůsobivosti, o vzájemných vztazích organismů a prostředí, o struktuře a funkci ekosystémů, o významu biodiverzity a ochrany přírody a krajiny).

Průřezové téma lze realizovat různými metodami a formami v rámci teoretického a praktického vyučování, popř. mimoškolními aktivitami, a ve výuce je možné využít kombinaci tří základních způsobů:

- **komplexně** v samostatném ekologickém vyučovacím předmětu (modulu) nebo v uceleném bloku ekologického učiva zahrnutého do vhodného předmětu (modulu), který umožňuje integraci a doplnění poznatků o ekologii, životní prostředí a komplexní pohled na udržitelný rozvoj v občanském životě i v daném oboru vzdělání;

- **rozptýleně (difúzně)** v logických souvislostech v jednotlivých vyučovacích předmětech (modulech) všeobecně vzdělávací i odborné složky vzdělávání, v praktickém vyučování;
- **nadpředmětově** v žákovských projektech.

8.3 Informační a komunikační technologie

Charakteristika tématu

Jedním z nejvýznamnějších procesů, probíhajících v současnosti v ekonomicky vyspělých zemích, je budování tzv. informační společnosti. Informační společnost je charakterizována podstatným využíváním digitálního zpracování, přenosu a uchování informací. Technologickou základnou této proměny je využívání prvků moderních informačních a komunikačních technologií.

V době budování informační a znalostní společnosti je vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích nejen nezbytnou podmínkou úspěchu jednotlivce, ale i celého hospodářství. Ze zpracování informací prostředky informačních a komunikačních technologií se stává také významná ekonomická aktivita. Tento vývoj přináší nové pracovní příležitosti a zásadně ovlivňuje charakter společnosti – dochází k přesunu zaměstnanosti nejen do oblastí práce s informacemi, ale i do oblastí služeb obecně. Vyhledávání, zpracování, uchování i předávání informací se stává prakticky nezávislé na časových, prostorových, či kvantitativních omezeních.

Práce s prostředky informačních a komunikačních technologií má dnes nejen průpravnou funkci pro odbornou složku vzdělání, ale také patří ke všeobecnému vzdělání moderního člověka. Žáci jsou připravováni k tomu, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali jak v průběhu vzdělávání, tak při výkonu povolání (tedy i při řešení pracovních úkolů v rámci profese, na kterou se připravují), stejně jako v činnostech, které jsou a budou běžnou součástí jejich osobního a občanského života.

Přínos tématu k naplňování cílů rámcového vzdělávacího programu

Cílem je vytvořit u žáků dovednosti a návyky používat základní a aplikační programové vybavení počítače, a to nejen pro účely uplatnění se v praxi, ale i pro potřeby dalšího vzdělávání. *Úkolem nastavbového studia* je poskytnutí hlubšího vzdělání v závislosti na potřebách jednotlivých oborů vzdělání, maturitní zkoušky i vyšších nároků na obecné studijní dovednosti.

Obsah tématu a jeho realizace

V březnu roku 2004 schválila vláda ČR strategický dokument v oblasti rozvoje informační společnosti – tzv. Státní informační a komunikační politiku. V dokumentu je mj. zmiňována nutnost objektivního hodnocení dovedností a znalostí v oblasti počítačové gramotnosti. Za základ je zde považován systém certifikací ECDL (European Computer Driving Licence).

Obsah průřezového tématu vymezuje příslušná výše uvedená klíčová kompetence a vzdělávací oblast. Oblast vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích svým obsahem a rozsahem splňuje požadavky (základní úrovně) systému ECDL.

Průřezové téma je zpravidla realizováno v samostatném vyučovacím předmětu převážně všeobecně vzdělávacího charakteru, žádoucí je však jeho pronikání i do předmětů ostatních.

Vzhledem k tomu, že se v nastavbovém studiu předpokládá, že žáci již mají vytvořeny minimálně základní uživatelské dovednosti práce s prostředky informačních a komunikačních technologií včetně práce s informacemi, ponechává se povinné zařazení samostatného

vyučovacího předmětu na volbě školy. Ovšem průřezové téma je závazné, jeho realizace ve výuce musí být ve ŠVP prokazatelná.

Obsah průřezového tématu se bude v daném ŠVP odvíjet od toho, zda bude zařazen samostatný vyučovací předmět nebo příprava k maturitní zkoušce, od požadavků odborné oblasti vzdělávání, zájmu žáků či podmínek školy aj. Konkretizace obsahu průřezového tématu a způsobu jeho realizace, stanovení hodinových dotací a časového zařazení jednotlivých tematických celků apod. je v kompetenci školy.

Využívání prostředků informačních a komunikačních technologií při výuce předpokládá především vybavení škol odpovídající výpočetní technikou a softwarovým vybavením. Je třeba, aby školy měly počítačové učebny vybaveny dostatečným počtem pracovních stanic, tvořených moderními multimediálními počítači zapojenými v dostatečně propustné lokální síti, umožňující sdílení případných síťových prostředků (tiskárny, skenery, DVD-ROM, disky...) a s rychlým přístupem na Internet. V hodinách výuky by měl počet pracovních stanic odpovídat počtu žáků. Učebny musí být budovány se zřetelem na zachování pravidel hygieny a bezpečnosti práce.

Softwarové vybavení škol by kromě dostatečně široké nabídky výukových programů podporujících výuku v jednotlivých vzdělávacích oblastech mělo zahrnovat balík tzv. kancelářského software, tj. textový, tabulkový a databázový procesor, software pro tvorbu prezentací, dále software pro práci s grafikou, prohlížeč webových stránek, organizační a plánovací software, e-mailového klienta a další komunikační software a podle oborů vzdělání vyučovaných na škole též aplikace používané v příslušné profesní oblasti, která je předmětem vzdělání (např. účetní software, CAD systémy apod.).

Třída se při výuce dělí na skupiny tak, aby na každé pracovní stanici pracoval jeden žák. Těžiště výuky informačních a komunikačních technologií je v provádění praktických úkolů. Realizovány mohou být formami různých cvičení, samostatných prací, souhrnných prací, projektů, testů s použitím počítače.

Použití informačních a komunikační technologií ve vzdělávání žáků se zdravotním postižením

Využívání ICT ve vzdělávání žáků se zdravotním postižením je nutno přizpůsobit individuálním potřebám žáka, a to jak ve smyslu druhu nebo typu používaných produktů, tak rozsahu jejich uplatňování. Při posuzování těchto hledisek je nutné mj. vycházet z toho, jakých podpůrných nebo kompenzačních technologií a produktů žák v průběhu předchozího vzdělávání využíval, na jaké úrovni jich využívá a do jaké míry lze toto využívání dále zdokonalovat tak, aby co nejlépe reflektovaly individuální vzdělávací potřeby žáka. Při tvorbě individuálního vzdělávacího plánu zdravotně postiženého žáka je proto důležité vycházet z odborného hodnocení a doporučení školského poradenského zařízení, jehož je žák klientem, případně dalších odborných pracovišť, která se specializovanými technologiemi pro zdravotně postižené zabývají.

Výrobci prostředků informačních a komunikačních technologií vycházejí vstříc zdravotně postiženým osobám a upravují tyto prostředky pro jejich specifické potřeby. Tělesně a zrakově postiženým lidem je k dispozici široké spektrum hardwarových a softwarových produktů, které usnadňují používání osobního počítače a umožňují jim tak komunikaci se světem, pomáhají jim vzdělávat se i pracovat. V oblasti hardware byly vyvinuty pomůcky pro jednodušší ovládání klávesnice počítačů, nahrazení části klávesnice pohybem myši, úpravy ovládání monitorů a nastavení tiskáren, řada přístrojů je nastavována vzdáleně prostřednictvím připojení k síti. Při potížích s používáním standardního rozložení klávesnice se používá rozložení alternativní (např. typu Dvorak). K použití těchto funkcí není zapotřebí žádné zvláštní vybavení. Bylo vyvinuto alternativní vstupní zařízení jako je jednoduchý

vypínač nebo vstupní zařízení ovládané nádechem a výdechem pro osoby, které nemohou používat myš ani klávesnici.

Pro potřebu nevidomých a slabozrakých byla vyvinuta komplexní řešení, která umožňují realizovat vstup i výstup dat pomocí externího zařízení pracujícího s Braillovým písmem, navíc v kombinaci s hlasovým výstupem.

V oblasti software již většina operačních systémů má zabudovány usnadňující funkce. Tyto funkce pomohou lidem, kteří mají problémy s používáním klávesnice nebo myši, jsou mírně zrakově postižení či osobám s poškozeným sluchem. Usnadňující funkce je možné nainstalovat spolu s operačním systémem, nebo je lze přidat později z instalačního disku. Vzhled a chování prostředí operačních systémů lze vzhledem k různým omezením zraku a pohybu upravit rovněž pomocí ovládacích panelů a dalších vestavěných funkcí. Patří sem například nastavení barev a velikostí ikon a písma, hlasitosti a chování myši a klávesnice.

Mezi podpůrné aplikace, dostupné pro běžné operační systémy, patří například:

- programy pro osoby s postižením zraku, které mění barvu informací na obrazovce nebo informace na obrazovce zvětšují,
- programy pro nevidomé nebo osoby, které nemohou číst. Tyto programy zprostředkují informace z obrazovky na externí zařízení v Braillově písmu nebo je převádějí do syntetizované řeči,
- programy, které dovolují „psát“ pomocí myši nebo hlasu,
- software, který umožňuje předvídat slova nebo fráze. Tento software umožňuje rychlejší zadávání textu s menším počtem úhozů na klávesnici.

9 Zásady tvorby školního vzdělávacího programu (ŠVP)⁸

9.1 Obecné zásady tvorby ŠVP

Školní vzdělávací program (ŠVP) je **stěžejním pedagogickým dokumentem školy**, na jehož základě škola realizuje vzdělávání v daném oboru vzdělání. Je povinnou součástí dokumentace školy.

Tvorba ŠVP je plně v kompetenci ředitele školy, který je odpovědný jak za kvalitu ŠVP, tak za úroveň jeho realizace. ŠVP musí být zpřístupněn veřejnosti.

Pro každou z forem vzdělávání uvedených v kapitole 5. Organizace vzdělávání, kterou má škola zařazenou ve svém rejstříku, bude zpracován ŠVP. ŠVP je možné zpracovat buď samostatně pro každou nabízenou formu vzdělávání, nebo společně pro všechny nabízené formy vzdělávání.

Školní vzdělávací program může být zpracován jako standardní (klasický), tj. na základě vyučovacích předmětů a učebních osnov, nebo jako modulový. Škola zváží, který způsob zpracování ŠVP je pro ni vhodnější. Užití modulů je vhodné zejména tehdy, pokud škola chce přispět k individualizaci vzdělávací cesty žáků a nabízet různé formy a možnosti vzdělávání (např. v kontextu celoživotního vzdělávání). Na základě jednoho RVP může škola zpracovat několik ŠVP, např. pro různá odborná zaměření.⁹

⁸ Doporučení k tvorbě ŠVP, podrobnější popis ŠVP a jejich dílčích částí a ukázky jsou zpracovány v manuálu Metodika tvorby školních vzdělávacích programů SOŠ a SOU.

⁹ Odborné zaměření je chápáno ve smyslu profilace vzdělávání v daném oboru směrem k určitému okruhu pracovních činností nebo typové pozici apod.; toto zaměření lze uvádět na vysvědčení.

ŠVP bude zpracován:

- v souladu s příslušným RVP a s platnou legislativou;
- komplexně, tzn. že vymezí požadované kompetence absolventa, výsledky a obsah vzdělávání, didaktické postupy uplatňované při realizaci školního vzdělávacího programu a personální, materiální a organizační podmínky nezbytné k dosažení stanovených cílů vzdělávání v daném vzdělávacím programu včetně spolupráce se sociálními partnery při realizaci programu v denní formě vzdělávání;
- pro celé období vzdělávání (všechny ročníky), popř. všechny nabízené formy vzdělávání nebo odborná zaměření;
- tak, aby byl přehledný a poskytoval všechny potřebné informace o vzdělávání v daném programu a aby umožňoval posoudit soulad s RVP;
- tak, aby vytvářel podmínky pro uplatnitelnost absolventů na trhu práce, zvl. v regionu školy, a pro jejich osobnostní rozvoj a připravenost celoživotně se vzdělávat;
- tak, aby vytvářel podmínky i pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků mimořádně nadaných nebo žáků dospělých.

Struktura ŠVP

ŠVP obsahuje tyto části:

- úvodní identifikační údaje;
- profil absolventa;
- charakteristiku vzdělávacího programu;
- učební plán;
- přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP;
- učební osnovy pro všechny předměty uvedené v učebním plánu nebo vzdělávací moduly, popř. i ukázkou žákovského projektu na podporu rozvoje klíčových kompetencí;
- popis materiálního a personálního zajištění výuky v daném ŠVP a oboru vzdělání (nikoli obecný popis materiálních podmínek školy);
- charakteristiku spolupráce se sociálními partnery při realizaci daného ŠVP.

Úvodní identifikační údaje

- název a adresa školy, zřizovatel;
- název školního vzdělávacího programu (*název může mít motivační charakter nebo vyjadřovat odborné zaměření, musí však být v souladu s profilem absolventa a charakterem oboru vzdělání*);
- kód a název oboru vzdělání (*dle Nařízení vlády o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání a podle příslušného RVP*); popř. název odborného zaměření pokud není názvem ŠVP;
- stupeň poskytovaného vzdělání;
- délka a forma vzdělávání;
- platnost ŠVP od (datum), podpis ředitele, razítko školy, datum a číslo jednací, pod kterým byl ŠVP schválen ředitelem školy.

Profil absolventa

Profil absolventa poskytuje informace (zaměstnavatelům a úřadům práce, zájemcům o vzdělávání, institucím profesního poradenství aj. zájemcům) o odborných a osobnostních

kvalitách absolventa a pracovních činnostech, pro které bude připravován. Odvíjí se od něj koncepce a obsah celého vzdělávacího programu. Specifikuje kompetence absolventa a výsledky vzdělávání vymezené v RVP z hlediska záměrů školy.

Dokument obsahuje:

- název a adresa školy, zřizovatel;
- název ŠVP, kód a název oboru vzdělání, popř. název odborného zaměření; platnost;
- popis uplatnění absolventa v praxi (výčet typických pracovních činností, pozic či povolání);
- očekávané kompetence absolventa;
- způsob ukončení vzdělávání a potvrzení dosaženého vzdělání, stupeň dosaženého vzdělání.

Charakteristika vzdělávacího programu

Informace obsažené v charakteristice vzdělávacího programu jsou důležité zejména pro ty, kteří se aktivně podílejí na realizaci programu (tj. pro učitele), ale i pro nadřízené orgány nebo veřejnost a zájemce o vzdělávání.

Bližší objasňuje celkové pojetí vzdělávání v daném programu vyjadřující charakter pedagogické koncepce, kterou škola hodlá uskutečňovat.

Dále popisuje organizaci výuky, realizaci praktického vyučování, klíčových kompetencí, průřezových témat a dalších vzdělávacích a mimovyučovacíh aktivit podporujících záměr školy v daném ŠVP. Charakterizuje způsob a kritéria hodnocení žáků.

Stanoví podmínky přijímání ke vzdělávání včetně předpokladů zdravotní způsobilosti, charakterizuje organizaci, formu a obsah přijímacího řízení, kritéria přijetí žáka ke vzdělávání.

Charakterizuje obsah a formu profilové části maturitní zkoušky zajišťované školou. Uvádí také, ke kterým volitelným zkouškám společně částí maturitní zkoušky bude škola žáky připravovat.

V ŠVP pro denní formu vzdělávání charakterizuje přístupy ke vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných.

Charakteristika se zpracovává pro každou nabízenou formu vzdělávání.

Učební plán

Zpracovává se samostatně pro každou nabízenou formu vzdělávání.

Obsahuje formou tabulky výčet všech vyučovacích předmětů, popř. modulů, jejich hodinovou dotaci a rozvržení do ročníků, celkové počty vyučovacích hodin (za dobu vzdělávání, týdně, v ročníku apod. podle formy vzdělávání) i další aktivity školy, které jsou závaznou součástí vzdělávání (např. sportovně výchovné aj. kurzy, projektové vyučování, odborná praxe).

Stanoví závaznost vyučovacích předmětů/modulů jejich rozdělením na povinné, volitelné a nepovinné, formu a podíl praktického vyučování.

Součástí učebního plánu je rozvržení týdnů ve školním roce a, je-li to potřebné, také poznámky, ve kterých škola objasní některé obsahové a organizační aspekty učebního plánu a výuky.

Názvy vyučovacích předmětů škola odvodí od vzdělávacích oblastí a obsahových okruhů vymezených v RVP (od kurikulárních rámců), popř. si stanoví vlastní název. Název předmětu musí být v souladu s jeho obsahem.

Učební plán je označen názvem a adresou školy, názvem ŠVP, popř. kódem a názvem oboru vzdělání, datem platnosti.

Přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP

Přehled, zpracovaný nejlépe formou tabulky, ukazuje, jak škola rozpracovala obsah vzdělávání vymezený v kurikulárních rámcích a v časovém rozvržení obsahu vzdělávání do vyučovacích předmětů a jejich hodinových dotací, popř. i do dalších vzdělávacích aktivit.

Učební osnovy nebo vzdělávací moduly

Vyjadřují výsledky a obsah vzdělávání v jednotlivých vyučovacích předmětech, a to v souladu s RVP, profilem absolventa ŠVP, hodinovou dotací o předmětu a se vzdělávacími potřebami a možnostmi žáků (včetně žáků vyžadujících speciální přístup, žáků mimořádně nadaných a žáků dospělých). Jedna učební osnova nebo vzdělávací modul může být použita i pro několik obdobných ŠVP.

Učební osnovy obsahují:

- Název vyučovacímho předmětu a počet hodin výuky (v souladu s učebním plánem).
- Pojetí vyučovacímho předmětu (preambuli), tj. popis obecných cílů a didaktického pojetí předmětu, přínos k realizaci klíčových kompetencí, průřezových témat a mezipředmětových vztahů, popis strategií výuky preferovaných v daném předmětu a způsobu hodnocení žáků.
- Předpokládané výsledky vzdělávání v daném vyučovacím předmětu a jim odpovídající vzdělávací obsah (učivo), jejich orientační rozvržení do ročníků nebo do delších časových úseků (např. u předmětů zaměřených na rozvoj stejných dovedností, avšak na vyšší úrovni nebo náročnějším učivu).
- Označení názvem a adresou školy, názvem ŠVP (popř. oborem vzdělání), datem platnosti.

*Vzdělávací moduly*¹⁰ obsahují:

- vstupní část:
 - název a adresu školy, název ŠVP, popř. název oboru vzdělání;
 - název modulu, kód modulu, označení nominální délky a typu modulu (slovně nebo kódem; složení kódu musí být v ŠVP vysvětleno), pojetí modulu, datum platnosti; charakteristika modulu (stručná anotace popisující obecný cíl modulu, obsahové pojetí, možnost zařazení ve vzdělávacím programu); vstupní předpoklady požadované (nezbytné) pro studium daného modulu;
- jádro modulu:
 - předpokládané výsledky vzdělávání (výstupní kompetence) v daném modulu, rozpis učiva (obsah modulu), doporučené postupy výuky;
- výstupní část:
 - kritéria hodnocení, doporučené nebo plánované postupy hodnocení, popř. doporučená literatura.

K jednomu vyučovacímho předmětu nebo vzdělávací disciplíně se může vztahovat několik samostatných modulů (nebo variant modulů) s různým stupněm samostatnosti a vazbou na jiné moduly i s různou nominální délkou. Proto je součástí modulově uspořádaných

¹⁰ Vzdělávací modul je relativně ucelená část vzdělávání nebo vzdělávacímho programu, která: má svou vlastní specifikovanou funkci, jasně definované vzdělávací cíle a očekávané výsledky vzdělávání; definuje určitý soubor učebních situací, učebních činností, učební látky apod.; je schopna zapojení do více programů.

vzdělávacích programů kromě (popř. místo) učebního plánu také přehled (matice) rozvržení modulů ve vzdělávacím programu.

9.2 Zásady tvorby ŠVP pro večerní, dálkovou, kombinovanou nebo distanční formu vzdělávání

- Možnost uskutečňovat uvedené formy vzdělávání a jejich délka jsou uvedeny v kapitole 5. Organizace vzdělávání. Tzn. že vzdělávání lze uskutečňovat pouze v uvedených formách a za předpokladu, že je má škola zařazeny ve svém školském rejstříku.
- Večerní forma vzdělávání se uskutečňuje po celý školní rok pravidelně několikrát v týdnu v rozsahu 10–18 vyučovacích hodin týdně.
- Dálková forma vzdělávání se uskutečňuje jako samostudium spojené s pravidelnými konzultacemi v rozsahu 200–220 hodin konzultací za rok.
- Kombinovaná forma vzdělávání se uskutečňuje střídáním denní a jiných uvedených forem vzdělávání v pravidelných intervalech.
- Distanční vzdělávání je samostatná forma vzdělávání uskutečňovaná převážně nebo zcela prostřednictvím informačních technologií, popř. spojená s individuálními konzultacemi. Předpokladem pro realizaci této formy vzdělávání je existence speciálních studijních pomůcek umožňujících žákům samostatné řízené studium a přímý rychlý kontakt se školou a studijním vedoucím (tutorem).
- Pro každou formu vzdělávání, kterou škola nabízí, se zpracuje ŠVP. ŠVP lze zpracovat dvojím způsobem: Buď jako samostatný ŠVP, nebo jako součást ŠVP pro jinou formu vzdělávání.
- Pokud je ŠVP zpracován jako součást ŠVP pro jinou formu vzdělávání (zpravidla základní denní), zpracuje se pro každou nabízenou formu vzdělávání samostatný učební plán a charakteristika vzdělávacího programu. Profil absolventa, učební osnovy a ostatní části ŠVP mohou být společné. Název ŠVP je pro všechny formy vzdělávání shodný. Při tvorbě ŠVP se postupuje podle kapitoly 9.1
- Učební plán: Struktura vyučovacích předmětů a jejich časová dotace se odvodí buď od učebního plánu základního denního studia, nebo pokud škola nenabízí vzdělávání v základní denní formě a nemá pro tuto formu ŠVP, přímo od RVP. Do učebního plánu se zařazují stejné vyučovací předměty jako pro denní (jinou) formu. Při stanovení počtu vyučovacích hodin jednotlivých předmětů se doporučuje zohlednit, zda se jedná o vyučovací předmět, jehož učivo si lze osvojit samostudiem, nebo zda vyžaduje nácvik pod vedením učitele nebo v odborných učebnách a dílnách.
- Učební plán pro kombinovanou formu vzdělávání musí být zpracován tak, aby bylo jednoznačně zřejmé, jak jsou vyučovací předměty a jejich časové dotace rozvrženy do jednotlivých forem vzdělávání, co bude obsahem samostudia při distanční formě a které předměty nebo části učiva budou vyučovány ve škole a jak bude zajištěno praktické vyučování.
- Praktické vyučování vymezené v RVP se zařazuje v odpovídajícím rozsahu do všech forem vzdělávání tak, aby byly splněny požadavky RVP na kompetence absolventa.
- Požadavky RVP v oblasti vzdělávání pro zdraví (zvl. tělesná výchova) nemusí být v ŠVP pro uvedené formy zařazeny, pokud to nevyžaduje odborná příprava.
- Charakteristika vzdělávacího programu se zpracuje podle kapitoly 9.1 ve vazbě na specifika vzdělávání dospělých a danou formu vzdělávání. Zejména se konkretizuje organizace teoretického a praktického vyučování, zajištění konzultací v dálkové nebo

distanční formě, kritéria, způsob a frekvence hodnocení a zkoušení žáků. V kombinované formě s distančním vzděláváním, nebo u samostatného distančního vzdělávání, se popíše také obsah a způsob realizace této formy vzdělávání a způsob podpory žáků při studiu (např. seznam studijních materiálů, pomůcek a dalších studijních podpor, rad a doporučení pro usnadnění studia, způsob kontaktu žáka se školou a tutorem, soupis samostatných prací požadovaných jako podklad pro hodnocení, popř. finanční nároky na distanční vzdělávání - např. náklady spojené s nákupem studijních pomůcek a textů).

- Učební osnovy nebo vzdělávací moduly mohou být převzaty z denní formy vzdělávání. Je však žádoucí upravit je s ohledem na specifika vzdělávání dospělých. Pokud je vzdělávání delší než denní forma, doplní se učební osnovy jednotlivých vyučovacích předmětů přehledem rozdělení učiva do ročníků.

V kombinované formě vzdělávání se v učební osnově jednotlivých předmětů konkrétně také uvede, jak se bude předmět realizovat v jednotlivých formách, co se bude požadovat od žáka v distanční formě, jakým způsobem budou ověřovány a hodnoceny výsledky samostudia.

10 Základní podmínky pro uskutečňování vzdělávacího programu

Pro uskutečňování vzdělávání v souladu s daným RVP je nevyhnutelné vytvářet vhodné realizační podmínky. Podkladem pro jejich stanovení jsou jak obecné požadavky platných právních norem, tak konkrétní požadavky vyplývající z cílů a obsahu vzdělávání v daném oboru. Pouze ucelený, vzájemně se podmiňující komplex těchto požadavků umožní vytvářet optimální vzdělávací prostředí, které je nutnou podmínkou pro úspěšnou realizaci ŠVP a dosažení stanovených cílů a výsledků vzdělávání.

Základní podmínky pro realizaci vzdělávacího programu jsou v RVP vymezeny v obecné rovině a je úlohou každé školy, aby je konkretizovala ve svém vlastním školním vzdělávacím programu podle potřeb oboru, aktuálních cílů a reálných možností.

Vytváření optimálních podmínek pro uskutečňování školního vzdělávacího programu je potřebné zejména v následujících oblastech:

Základní materiální podmínky

- kmenové (univerzální) učebny pro konkrétní třídy nebo skupiny žáků vybavené víceúčelovým, estetickým a funkčním zařízením;
- speciální učebny pro výuku jazyků, výpočetní techniky, přírodovědných, odborných aj. předmětů, laboratoře a dílny vybavené speciálním nábytkem, přístroji, nástroji, materiálem a pomůckami potřebnými pro realizaci cílů a obsahu vzdělávání v daném oboru vzdělání a v kapacitě odpovídající požadavkům BOZP nebo umožňující dělení tříd na skupiny, popř. podle charakteru předmětu umožňující také individuální práci žáků (např. na PC, v dílnách); zařízením pro tělovýchovné aktivity (i přírodní a pronajaté) vybavené bezpečným povrchem, nářadím a náčiním;
- nezbytné prostory pro uložení nářadí, materiálů a učebních a jiných pomůcek a prostory pro přípravnou práci učitele nebo učitele odborného výcviku vybavené odpovídajícím úložným nábytkem;
- další prostory a jejich vybavení nezbytné pro jiné vzdělávací či podpůrné aktivity – prostory pro řízení školy, osobní hygienu a odpočinek žáků i vyučujících, prostory pro stravování, odkládání oděvu a obuvi, prostory pro zájmovou činnost, setkávání žáků celé školy aj.

Personální podmínky

- odborná a pedagogická způsobilost pedagogických pracovníků, kteří realizují školní vzdělávací program, a plnění dalších kvalifikačních předpokladů nutných k výkonu složitějších, odpovědnějších a náročnějších pedagogických činností a náročnějších řídicích činností;
- soulad vzdělávacích a výchovných činností pedagogických pracovníků s cíli vzdělávání stanovenými zákonem a RVP daného oboru vzdělání;
- naplňování práva a povinnosti pedagogických pracovníků na další vzdělávání po dobu pedagogické činnosti.

Organizační podmínky

- požadavky školské legislativy na organizaci a průběh středního vzdělávání, a to ve vazbě na formu vzdělávání v teoretickém vyučování, v praktickém vyučování (cvičení, učební praxe a odborná nebo umělecká praxe, popřípadě sportovní příprava) a ve výchově mimo vyučování;
- zabezpečení odborné praxe na pracovištích právnických nebo fyzických osob odpovídajících danému oboru vzdělání;
- realizace požadavků na rozvoj osvěty, výchovy a vzdělávání v oblasti životního prostředí a výchovy ke zdraví v souladu se Státním programem environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty a s národním programem Zdraví pro 21. století;
- zprostředkování nejdůležitějších znalostí a dovedností souvisejících s uplatněním žáků ve světě práce a vybavení žáků kompetencemi, které jim pomohou při rozhodování o jejich další profesní a vzdělávací orientaci;
- rozvoj kompetencí žáků efektivně využívat prostředků informačních a komunikačních technologií při vzdělávání i v osobním a pracovním životě v souladu se státní informační politikou ve vzdělávání;
- akce školy (olympiády a další soutěže vyhlašované a financované v resortu školství), které navazují na výuku;
- programové zařazování problematiky ochrany člověka za mimořádných situací v souladu s právními předpisy pro krizové řízení a civilní nouzové plánování;
- vzdělávání a integrace žáků se zdravotním postižením a zdravotním znevýhodněním (pokud je podle školního vzdělávacího programu možné) a žáků vyžadujících jinou speciální péči i podpora žáků mimořádně nadaných.

Podmínky bezpečnosti práce a ochrany zdraví při vzdělávacích činnostech

- bezpečnost a ochranu zdraví osob při vzdělávání a při činnostech, které přímo souvisejí se vzděláváním, popřípadě při jiných činnostech, podle platných právních předpisů; zabezpečení odborného dohledu nebo přímého dozoru při praktickém vyučování;
- nezávadný stav objektů, technických a ochranných zařízení a jejich údržbu, pravidelnou technickou kontrolu a revizi;
- zlepšování pracovního prostředí podle požadavků hygienických předpisů a označení nebezpečných předmětů a částí využívaných prostor v souladu s příslušnými normami;
- vytváření a dodržování zvláštních pracovních podmínek mladistvých, které stanovují právní předpisy ke zvýšení ochrany jejich zdraví;
- prokazatelné upozorňování nebo podrobné instruování žáků o možném ohrožení zdraví a bezpečnosti při všech činnostech, jichž se účastní při vyučování nebo v přímé souvislosti s ním (zejména při praktické výuce a odborné praxi), seznámení se školním

- řádem, zásadami bezpečného chování, případně s ustanoveními konkrétních právních norem k zajištění BOZP a požární ochrany souvisejících s činnostmi vykonávanou žáky;
- soulad časové náročnosti vzdělávání podle ŠVP s počtem povinných vyučovacích hodin stanovených v rámcovém vzdělávacím programu, který respektuje fyziologické a psychické potřeby žáků, podmínky a obsah vzdělávání;
 - ochranu žáků před násilím, šikanou a jinými společensky negativními jevy;
 - vytváření prostředí a podmínek podporujících zdraví ve smyslu národního programu Zdraví pro 21. století.

11 Specifické podmínky vzdělávání v nástavbovém studiu

Nástavbové studium patří svým zaměřením do vzdělávání dospělých, neboť je určeno uchazečům, kteří již získali střední vzdělání s výučním listem ve tříletém vzdělávacím programu, mají zájem rozšířit si nebo zvýšit kvalifikaci a získat vyšší stupeň vzdělání. Jedná se o dospělé lidi, kterým je nejméně 18 – 19 roků a kteří mají určité zkušenosti z pracovního života ve svém oboru. Vedle čerstvých absolventů středních odborných učilišť, kteří kontinuálně pokračují ve vzdělávání v denní formě nástavbového studia a jejichž pracovní zkušenosti jsou zpravidla dány pouze odborným výcvikem, si zde doplňují vzdělání lidé, kteří již řadu let pracují a popřípadě prošli různými pracovišti. Těm jsou především určeny ostatní formy vzdělávání.

Při tvorbě školních vzdělávacích programů je tedy třeba zohlednit i specifické rysy této kategorie žáků.

a) Situační specifika vzdělávání dospělých

Situační specifika jsou spjatá jak s rodinným, tak s pracovním a společenským životem a sociálním postavením dospělých. Vznikající vzdělávací programy musí tudíž citlivě reagovat na obecnou situaci dospělých a jejich individuální vzdělávací potřeby, a to jak z hlediska obsahu vzdělávání, tak i z hlediska odpovídajících metod výuky, kontroly vzdělávání apod. Především je třeba zvažovat způsob aplikace obsahů (učiva), které jsou např. shodné s programy počátečního vzdělávání a nekorespondují se životními zkušenostmi dospělých. V úvahu je třeba vzít také výraznou orientaci žáků na praxi a jejich studijní a pracovní návyky, které mohou ovlivnit jejich studijní úspěšnost a popřípadě i vlastní vyučovací proces. Podobně je tomu, i pokud jde například o hodnocení výsledků vzdělávání; i zde je zapotřebí větší individualizace, a to umožněním individuálního tempa učení nebo individualizací závěrečného hodnocení dospělých žáků.

Významným činitelem je také doba, která uplynula od předchozího formálního vzdělávání, což se zpravidla projeví na vstupních vědomostech žáků a jejich studijních návycích. V neposlední řadě hraje důležitou roli motivace žáků a jejich sociální podmínky.

b) Osobnostní specifika dospělých a jejich vliv na výuku

Situační specifika vzdělávajících se dospělých do jisté míry korespondují s problematikou jejich specifík osobnostních. Obecně lze k osobnosti dospělých žáků říci, že zpravidla bývají zralejší, celkově zkušenější, a proto také cílevědomější a spolehlivější než děti nebo mladiství. Naproti tomu bývají často citlivější na případné studijní neúspěchy či selhání ve zkuškových situacích. Z obojího důvodu u nich obecně pozorujeme vyšší samostatnost a vycházíme z ní i při vymezení partnerských rolí učícího se a učitele, kdy učitel působí především jako konzultant a rádce při samostatné práci.

Základním rysem učitele dospělých by měl být taktní zájem o žáky spojený se snahou pochopit jejich těžkosti a zábrany související s výukou nebo učením. Podmínkou jeho práce je úcta k dospělému při respektování jeho osobnosti, zájmů, schopností, ale i jeho vlastních představ o sobě samém. S žákem jej spojuje společný učební cíl, který je realizován výhradně na základě jejich partnerství a spolupráce. Učitel tomu musí přizpůsobovat svou roli ve třídě i postupy práce při vyučování. Nemusí pak vadit ani vyšší věkový rozdíl mezi mladším učitelem a žákem, který ale musí být zároveň podložen empatií a pedagogickým taktem učitele. U dospělých v pozdějším aktivním věku je třeba nezřídka také počítat s fyziologickým zhoršením zraku či sluchu a preventivně tomu přizpůsobit všechny relevantní podmínky výuky (volba učebny, její uspořádání z hlediska moderních forem výuky, materiálně-technické vybavení pro potřeby výuky a samostudia atd.).

Základním didaktickým principem, který by se měl naučit respektovat každý vyučující, je oprostit se od snahy dospělého žáka vychovávat a formovat, neboť každý dospělý se vzdělává sám. V pedagogické praxi jsou nejvýznamnější ty principy, které by měly mít vliv na konkrétní výuku, tj. na vyučování na straně učitele a učení se na straně žáka. Nejčastěji jsou zmiňovány principy vědeckosti, spojování teorie s praxí, participativnosti, soustavnosti, přiměřenosti, individuálního přístupu, názornosti a trvanlivosti.

Pokud jde o didaktické strategie, ty se uplatňují za konkrétních učebních podmínek a jsou úzce spojeny s naplňováním vzdělávacích cílů a s obsahem vzdělávání. Neexistuje optimální didaktická metoda, každá má svoje výhody a nevýhody, silné nebo slabé stránky. Oblast vzdělávání dospělých by měla být průnikem klasických školských metod a vhodně zvolených metod jiných, které byly vyvinuty především pro další profesní vzdělávání. Významný podíl zde má samostudium žáků, proto by ve výuce měla být věnována náležitá pozornost metodám učení se. Významným prostředkem ve vzdělávání dospělých budou prostředky informačních a komunikačních technologií, které umožňují žákům získávat informace pro samostudium a pro průběžnou komunikaci žáka se školou z domácího prostředí.

c) Specifika vzdělávání dospělých při tvorbě ŠVP

Specifiku dospělých účastníků vzdělávacího procesu bude třeba mít na zřeteli především při aplikaci rámcových vzdělávacích programů do školních vzdělávacích programů, a to zejména ve vztahu k některým jejich typickým stavebním kamenům. Jedním z takovýchto prvků, kde má vzdělávání dospělých svá specifika, jsou klíčové kompetence. Zatímco děti a mladiství si v průběhu vzdělávacího procesu vědomosti, dovednosti a postoje odpovídající klíčovým kompetencím teprve vytvářejí, u dospělých, díky jejich životním a profesním zkušenostem, by měla být valná část z nich odpovídajícím způsobem již utvořena. Měli bychom se tedy zaměřit na ty z nich, kde tomu tak doposud není, popřípadě je funkčně rozvíjet, jak to vyžaduje výkon povolání nebo pracovní pozice, pro které se připravují.

Poněkud jiná situace je u průřezových témat. I když tato témata mají výrazně formativní charakter, ani ona by neměla být ve vzdělávání dospělých zcela opomenuta. Ve školním vzdělávacím programu budou průřezová témata zohledněna v rámci konkrétních vyučovacích předmětů tak, aby odpovídala věku a zkušenostem dospělých a zprostředkovala jim nové a aktuální poznatky. Bude vždy záležet na odhadu, resp. empatii příslušného vyučujícího, aby dospělě vhodným a odpovídajícím způsobem seznámil s těmi poznatky, které jsou pro ně nové, a tedy významné.

Současně bude správné akceptovat osobnost dospělých i při zařazování konkrétního učiva do ŠVP. Především v oblasti všeobecného vzdělávání můžeme v některých případech navazovat na jejich životní zkušenosti a tematické celky realizovat odlišnými didaktickými metodami, resp. probírat je v jiné hodinové dotaci než tomu bude u žáků v počátečním vzdělávání. Také v případě odborné složky učiva lze vycházet z předpokladu, že tito žáci mají z předchozího

vzdělávání vytvořen odborný základ, na který lze kvalitně navazovat, v některých případech mohou mít i větší vědomosti a praktické zkušenosti než samotný vyučující. I tyto skutečnosti lze tvořivě využít při výuce.

Významným faktorem, který ovlivňuje zejména průběh a výsledky vzdělávání, je forma vzdělávání. Jiné podmínky a možnosti pro plánování i realizaci vzdělávání poskytuje denní forma, jiné jsou ve večerním vzdělávání, kde se učitelé setkávají se žáky pravidelně několikrát týdně, zcela odlišné jsou v dálkové nebo distanční formě vzdělávání. Je tedy vhodné zohlednit tyto podmínky již při tvorbě ŠVP, např. jiným rozvržením učiva z hlediska možností jeho zvládnutí samostudiem nebo pod vedením učitele (procvičováním ve škole).

d) Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných

Při vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, popř. žáků mimořádně nadaných, uplatňujeme obdobné přístupy jako u žáků jiných vzdělávacích programů (viz např. RVP pro obory vzdělání kategorie H nebo M), avšak zohledňujeme specifika vzdělávání dospělých.

**Národní ústav odborného vzdělávání
Weilova 6 Praha 10 102 00
Praha 2010**

národní
ústav
odborného
vzdělávání